

21.838

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVFOLYAM 149. SZAM

ARA: 50 FILLÉR

VASARNAP, 1953 JUNIUS 28.

Harcoljunk a forgóeszközök forgási sebességének meggyorsításáért

Fontos népgazdasági feladatok állnak előttünk az 1953-as évben. Ipari termelésünket az idén 16 százalékkal kell növelni, javítva a gyártmányok minőségét, a forgóeszközök megtakarításának módszerét is. Különösen az utóbbi fontosságára pártunk Központi Vezetősége és kormányunk többször felhívta már vállalataink figyelmét. Termelőegységeinknek ez évben mintegy két és félmilliárd forint értékű forgóeszközt kell megtakarítaniuk, ami igen komoly és felelősségteljes feladat. Ennek forrása elsősorban: a fősúlyos anyagkészletek leépítése, a takarékos anyaggazdálkodás, a termékek átfutási idejének meggyorsítása. Ide lehet sorolni még az elosztás jobb megszervezését, a termékek forgalmának gyorsítását is.

Ha megyénk munkáját ilyen tekintetben mérlegeljük, elmondhatjuk: a forgóeszközök forgási sebességének gyorsításánál értünk már el eredményeket. Több hasznos kezdeményezés született, különösen a kereskedelmi dolgozók részéről. A kereskedelmi szövetek ebben az évben előrelátva 20 millió forint értékű juttatást vissza ismét népgazdaságunk vértékébe, ami elsősorban a göngyölegkészletek gazdaságosabb felhasználásából adódik. Ez azonban iparunk, kereskedelmünk területén még nem általános. Sok fontos teendő van e tekintetben. Általában politikai és gazdasági vezetők még ma sem ismerik fel mindig a forgóeszközök forgási sebessége meggyorsításának jelentőségét, igen gyakran csak másodrendű kérdésként kezelik ezt. Elisiklik figyelmük az elfekvő, vagy feleslegesen tárolt készletek felett. Nem gyakorolnak ilyen vonatkozásban alapos ellenőrzést. Az idetartozó teendő meghatározásával is baj van. Egyesek hajlamosak leszűkíteni ezt a munkát a termelés területére és nem veszik észre, hogy a forgóeszközök megtakarításának fő módszereinek a normán felüli készletek megszüntetése, a termelési folyamatok meggyorsítása mellett a gyors számviteli, adminisztráció, a pénzügyi tervek jó végrehajtása is hozzátartozik. A laza pénzgazdálkodás ugyancsak a pazarlást segíti elő, a könnyelmű anyagbeszerzésre, hanyag ügyvezetésre csábít. Az üzemek főkönyvelőinek fontos feladatuk tehát, hogy maguk is ellenőrizzék a forgóeszközök felhasználását, örködjenek az anyagnormák betartása felett, harcoljanak a felesleges készletek, felesleges kiadások ellen.

A Műszaki és Természettudományi Egyesület helyi szervezeteinek két munkabizottsága a napokban megvizsgálta több üzemünk munkáját, hogy hogyan szivelték meg a KV 1952 november 29-i ülésének útmutatásait, mit tettek a forgóeszközök megtakarításáért. Van fejlődés, de ugyanekkor még sok mulasztás is előfordul. Igen gyakori még például a megállapított normákat túlháladó anyagkészlet. A Tatarozó Vállalat kishegyvesi üti anyagtelepén például 30.000 köszivacs téglát, 82.000 darab palát, 3 vagonnyi bitument tárolnak, ami erősen túlméretezett. Az építkezések reális szükségleteit figyelembe véve ennél sokkal kevesebb anyag is elég lenne, a felesleget pedig más építkezési helyen hasznosíthatnák. A cserép-

tárolásánál is ugyanez a helyzet. A Tatarozó Vállalat két évvel ezelőtt a Hevesmegyei Tatarozótól nagyobb mennyiségű cserépet vett át, ami azóta is felhasználatlanul hever a telepen. Ugyanakkor több építkezési helyünkön cseréphiány van.

A 24/3. Építőipari Vállalat Golyóscsapágygyári építkezésén ugyancsak mutatkozik felesleg téglából. Az Autóközlekedési Vállalatnál pedig különböző alkatrészeket tartanak vissza feleslegesen, körülbelül egymillió forint értékben. Erre pedig a vállalatnak a termelés volumenét tekintve, csak kis részben van szüksége.

A fentemlített vállalatok vezetősége komoly károkat okoz államunknak. De éppen mert szemellenzővel járnak, azt sem veszik észre, hogy ezzel saját vállalatukat is megkárosítják. Az anyagot halmozó vállalatok vezetői nem egyszer maguk panaszkodnak, hogy egyes cikkekből, amire nagy szükségük lenne, hiány van. Mikor így beszélnek, elfelejtik, hogy ez épp azért van így, mert egy másik vállalatnál hasonló, „hőrség” módjára gyűjtőgő vezetők ülnek, akik igyekeznek mindent a maguk „malmára hajtani.” A 24/3. Építőipari Vállalat Golyóscsapágygyári építkezésénél például hiány van acélből, cementből, 500-as állványpallóból. Könnyen lehet, hogy ezt épp egy hasonló „gyűjtési mániában szenvedő” vállalat rejtegeti területén.

Igen gyakran az egyes vállalatokon belül sincs meg a helyes kooperáció. Megtörténik, hogy nem egészséges az anyagelosztás, ami szintén fékezőleg hat a munkára, s megdrágítja a kivitelezést. Ugyancsak a 24/3. Építőipari Vállalatnál történt meg, hogy a májusi megrendelt cementmennyiség 28 százalékaiból (eny nyit kaptak) egyetlen egy dekányit sem juttatott a golyóscsapágygyári részlegének, noha erre égetően szükség lett volna.

A forgóeszközök forgási sebességének meggyorsítását jelenleg az egyik legfontosabb feladatnak kell tekinteni üzemünkben. Nyilván nem közömbös számunkra, hogy több vállalatunknál még nagymennyiségű elfekvő készletek hevernek, amit eredményesen hasznosíthatnánk népgazdaságunkban. Ne felejtjük el: ha csak egy százalékkal növeljük a forgóeszközök forgási sebességét, már ebből az összegből is többszáz család házat építhetünk hazánkban.

Főleg pártszervezeteinkre, és szakszervezeteinkre vár a fontos teendő, hogy ennek jelentőségét széles körben tudatosítsák. Szakszervezeteink feladata, hogy mozgósítsák a termelés vezetőit a számviteli anyaggazdálkodás és raktári dolgozókat a forgóeszközök tervén felüli megtakarítására. Ezekben a napokban, amikor a harmadik negyedév küszöbén állunk, különösen a figyelem előterébe kell helyezni ezt. Fel tehát, elvtársak, munkára! Válgják a forgóeszközök megtakarításáért vívott harc is a szocialista munkaverseny szerves, lényeges részévé. Erősítsük ezzel is a világot átfogó nagy békétábor, szabad, drága hazánkat!

(A cikkben szereplő adatokat a METESZ helyi csoportjának két vizsgálatot végző bizottsága szolgáltatta.)

Külföldi békeharcosok a debreceni békenagygyűlésen

„Sztálinnak köszönhetjük, hogy tudjuk: hogyan lesz kenyérünk és rózsánk”

Debrecen dolgozói, férfiak és nők, munkások, parasztok és értelmiségiek nagy lelkesedéssel fogadták városunkban a Béke-Világtanács budapesti ülésén résztvevő külföldi békeharcosokat: Oscar Palma guatemalai küldöttet, a Béke-Világtanács tagját, M. I. Nahori algiri újságírój és Romchnder Ráddy-t, az indiai parasztmozgalom vezetőjét, parlamenti képviselőt, az Indiai Kommunista Párt tagját. Szerepelt vendégeink minden lépésük-nél érezhetők a debreceni és debrecenkörnyéki dolgozók meleg szeretetét és barátságát, lépten nyomon meggyőződhetek dolgozóink harcos, elszánt békeakaratáról. Zászlók erdejé fogadta a küldötteket a béke színeiben tündöklő, feldíszített tribün előtt, transzparenszek és jelszavas táblák hirdették a nagygyűlés színterén, hogy országunk a béke ország, népünk a béke népe.

A küldöttek érkezése

Külföldi vendégeink délután fél kettőkor érkeztek meg Debrecen határához, ahol a fogadókra összegyűltek virágcsokrokat nyújtottak át a külföldi békeharcosoknak. Utjuk innen a Hajdúsági Gyógyászati központ, öt éves tervünk e nagyszűrt alkotásához vezetett. A délután folyamán el látogattak a Kossuth Lajos Tudományegyetemre, majd a gyermekklinikára.

Romchnder Ráddy indiai küldött Hajdúböszörményben tett látogatása során dolgozó parasztokkal beszélgetett s benyomásairól nagy elismeréssel nyilatkozott.

Mire küldötteink Debrecen néhány nevezetességét megnézték, már végeláthatatlan sorokban özönlöttek a város és környék dolgozói a nagygyűlés színhelyére. Több mint 25.000-en gyűltek össze, hogy meghallgassák a nagygyűlés szónokait. Ott álltak az első sorokban a Kenyérgyár, a Gépfermentáló, a Textilgyár, a MAV Igazgatóság, Hortobágyi Öntöző Vállalat dolgozói, a szakértésigétek, ipari tanulók, sok ezer békét akaró, békéért küzdő ember.

Az emelvényen megjelentek a város legjobb békeharcosai: Bog-

A mai számból

Az órántemterv alkalmazása a cséplőgépnél (3. old.) — Átadták rendeltetésének öt éves tervünk új alkotását, a debreceni Irodaházat (5. old.) — Eleven sokrétű politikai tömegmunkát a betakarítás-begyűjtés sikeréért (6. old.) — Keményebb harcot az ellenség, a dolgozók lebecsülése ellen a Golyóscsapágygyárban (7. old.) A VIT-re készül a Debreceni Népi Együttműködési kórusa (7. oldal.)

nár Rezső professzor, Kossuth-díjas akadémikus, a Kossuth Lajos Tudományegyetem rektora, Péter János református püspök, a Béke-Világtanács tagja, Ladányi Józsa orvosprofesszor. Eljött a nagygyűlésre Tollas Sándorné, a Debrecen-Rákosi-telepi Petőfi tsz tagja, Széles János hortobá-

gyi csikós, eredeti csikós viseletben.

Részt vett a nagygyűlésen Sz. D. Prohorov, a Szovjetunió debreceni konzulja is.

Májkut Tibor elvtárs megnyitó szavai után kezdetét vette a nagygyűlés. Először dr. Arvay Sándor egyetemi professzor, a Magyar Népköztársaság kiváló orvosa mondott beszédet.

Dr. Arvay Sándor:

A béke megvédésének nagy ügyét életünk legszebb feladatának tekintjük

— Különös öröm Debrecen dolgozói számára — kezdte beszédét Arvay Sándor professzor, — hogy Önöket, kedves békeharcos barátaink, itt városunkban üdvözölhetjük. Hazánk sokat szenvedett, romokból újjáépített fővárosából jöttek hozzánk Debrecenbe. Budapest után talán Debrecen volt az a magyar város, mely a háborútól legtovább szenvedett. Debrecen dolgozó népe városa pusztulása, árthatatlan gyermekek, öregek, békésen dolgozó asszonyok, anyák és apák elvesztése révén látta, mit jelent a háború, s ma vidáman zúgnak a gépek, vidáman készül a magyar falvak népe a gazdag aratásra.

Ma a Hortobágyon ringó kalászkok várják az aratást, rizseteket ringat a magyar szél. Beszélhetnénk a Tiszalóki Erőműről, mely villanyt visz minden faluba, vagy a Keleti Főcsatornáról, mely megváhoztatja a Tiszántul képét s mindezekből láthatják kedves vendégeink, hogy nekünk a béke országunk, városunk újjáépítését, élettel telítettségét jelenti.

— El tudnák-e képzelni, hogy az a nép, amely egy emberöltő alatt két véres háború borzalmait élte át és amely a második világháború minden borzalmát saját húsán és véren érezte keresztül száguldan, az a nép, melynek házaát, városait bombák tették földdel egyenlővé, akik apáikat, anyáikat, gyermekeiket veszítették el a háború szörnyű vérvizatarában s amely nép ma erejét megfeszítve építi legszebb békeművét, ne eresse megadban kimondhatatlan gyűlöletet azok iránt, akik ismét a háború borzalmát akarják felidézni. El tudják-e képzelni, hogy ez a nép ne féltene a békét? Biztosak lehetnek abban kedves vendégeink, hogy az egész magyar nép egy abban az érzésben, hogy a békés fejlődés útján akar járni, békében akar élni — mondta dr. Arvay Sándor professzor, majd beszédét a következőkben fejezte be:

— Mi, Debrecen városi dolgozói köszönjük Önöknek, békeharcos barátainknak, hogy eljöttek közbénk. Köszönjük, hogy munkát láthatatlan pusztaságot láthat-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A nagygyűlés közönsége.

Külföldi békeharcosok a debreceni békenagygyűlésen

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

kájuk nyomán nagy reménység született szívünkben. De ígéretet is ehezünk szitárd békeakaratunkról, arról, hogy a Béke-Világtagadás felhívásának minden erőnkkel eleget teszünk, arról, hogy a béke megvédésének ügyét

életünk legnagyobb, legszebb feladatának tekintjük s végig kitartunk mellette.

Galambok levegőbe röppenése és lelkes taps közben Oscar Palma guatemalai küldött emlékedt szólásra.

Oscar Palma:

Dél-Amerika nem a háború, hanem a béke tartaléka

— Kedves Barátaim! Boldogan üdvözölöm Debrecen város békeharcosait

— Üdvözölöm az itt megjelent munkásokat, parasztokat, értelmiségieket, fiatalokat és nőket. Megható számomra e tömeggyűlés. Új emberek között érzem magam, akik új életet, új hazát építenek. En Magyarországon, mint minden küldött, a legbarátságosabb népet találtam. Az amerikai imperialisták propagandájával szemben mosolygó arcokat láttam.

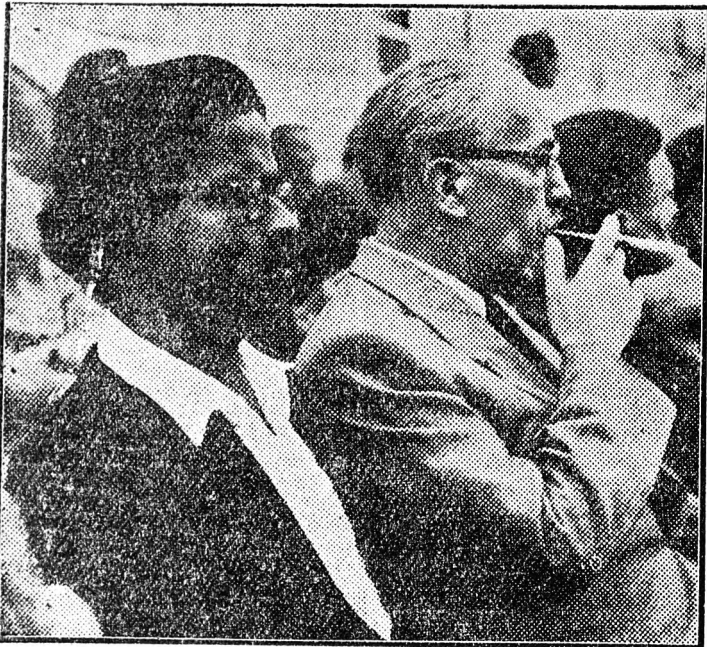
— En messziről, Guatemalából jöttem Önökhöz. A délamerikai imperialisták mindent elkövetnek, hogy háborúba vigyenek bennünket. Észak-Amerika imperialistái országunk alapanyagait rabolják el, hogy háborús készülődésük felhasznalják. Mindent elkövetnek, hogy háborús paktumokat kössenek államunkkal. A háborús uszítók komolyan veszélyeztetik Guatemala szuverenitását.

— Az imperialisták háborús terveit ellen egész Dél-Amerika dolgozó felkelnek. Az imperialisták azt hiszik, hogy Dél-Amerikában tartalékok találhatók háborús terveik megvalósításához, azonban kijelenthetjük, hogy Dél-Amerika nem a háború, hanem a béke tartaléka. Ezeknél a szavaknál a nagygyűlés résztvevőinek lelkes tapsa szakította félbe a guatemalai küldött beszédét, aki ezekkel a szavakkal folytatta beszédét:

— Latin-Amerika népei minden áldozatot meghoznak a békéért s tudják, hogy a békeharcban számíthatunk a magyar nép barátságára.

Oscar Palma beszédét újból zúgó taps követte, amikor magyarul kiáltotta a mikrofonba: Eljen a béke!

A guatemalai küldött után Romchnder Ráddy, India küldötte beszélt az egybegyűlt békeharcosokhoz.

Romchnder Ráddy indiai küldött Arvay Sándor professzorral, a nagygyűlésen.

Romchnder Ráddy:

Bábkire tekintek, látom, hogy Önök boldogok

— Most jöttem egy közeli faluból — kezdte beszédét Romchnder Ráddy indiai küldött. — Megnéztem, hogy élnek a magyar parasztok. Amit tapasztaltam, azt nálunk nem látni. India hatalmas ország, mondhatnám egész kontinens 380 millió lakossal. Nálunk hatalmas földbirtokok vannak, de a parasztok 90 százalékánál nincs földje. Munkanélküliség, éhezés van mindenfelé. A mezőgazdasági dolgozók borzalmas rossz körülmények között élnek. Ilyen körülmények között vezetjük mi, kommunisták vörös zászló alatt az indiai agrárproletárok harcát.

Ha visszatérek, beszélek arról, hogyan harcolnak Önök. Mi most kóborozunk el földesúri földeket, hogy szétoszadjuk a parasztok kö-

zött. A kormány, persze, meg akarja akadályozni a parasztmozgalom fellendülését. Eddig 120.000 parasztot tartóztattak le és 500 parasztvezetőt öltek meg. De a mi harcunkat nem sikerül megakadályozni. A választások alatt 50 képviselőnk került be a parlamentbe.

Nagy lelkesedéssel tölt el az Önök harca s itt az ideje, hogy tanuljunk mi is belőle. Biztosíthatjuk, a magyar népet a 380 millió ember nevében, hogy nagyszerű harcukban mellettük vagyunk. Nem engedjük meg, hogy az amerikai imperialisták háborút indíthassanak a Szovjetunió és a népi demokráciák ellen — fejezte be beszédét Romchnder Ráddy.

M. I. Nahori beszéde

— Kedves Barátaim! — ezekkel a szavakkal kezdte a debreceni békeharcosok lelkes tapsától többibben félbeszakított beszédét M. I. Nahori algiri, algiri békeharcos.

— Nagy megtiszteltetés számomra, hogy üdvözölhetem Debrecen dolgozóit, vezetőit, az asszonyokat, gyermekeket, mosolygó lányokat. Boldog vagyok, hogy üdvözölhetem népünk legnagyobb barátját, a Szovjetunió

képviselőjét, Szemeink tele vannak esodálatos látványosságokkal. Most látjuk a gyógyszergyárat, az egyetemet, a gyermekklinikát s látjuk, hogy teljes erejükkel dolgoznak a békéért. Arvay professzor úr legyen meggyőződve, hogy ha hazatérünk, a munkásoknak, parasztoknak, értelmiségieknek beszélünk az Önök gyógyó sorsáról. Nem lesz könnyű feladat, hisz nálunk is van egy maroknyi csoport, amelyik

a háború mellett van és egyre erőszakosabb eszközökhöz nyúl ellenünk. Mi itt uniformisba öltözött embert nagyon keveset látunk s ha látunk is, azok velünk együtt tapsolnak. Nálunk a rendőrség vadul küzd a jobb életért harcolók ellen. Az algiri nép azonban nem hagyja magát. A hős algiri rakodómunkások már három éve nem raknak be Vietnámba induló fegyverrakományt. Egy idő óta asszonyaik is velük tartanak. És én most el akarom vinni a hős algiri asszonyoknak is az Önök mosolyát, az Önök tapsát és virágait. Azoknak az algiri asszonyoknak, akik hősiességgel küzdenek az elnyomók ellen.

— Nemrég egy vasúti szerelvény politikai foglyokat szállított. Olyan foglyokat, akik a mezőgazdasági munkások között sztrájkot szerveztek a jobb munkafeltételekért. Az algiri asszonyok a vonat elé feküdve akadályozták meg a foglyok elszállítását.

— A magyar nép kötelessége, hogy még több sztráhanóvást adjon a hazának, a munkások teljesítsék túl normáikat s mi méltóak leszünk a magyar nép szeretetére.

— Fokozzuk harcunkat a békéért. Egységet akarunk a világ népeivel s akkor országunk hasonlónak lesz majd harcaink eredményeképpen az Önök országához. Gyönyörű virágoskert lesz a mi országunk is s akkor népünk majd learathatja a kultúra és civilizáció minden rózsáját.

M. I. Nahori a következő szavakkal fejezte be beszédét:

— Hálával gondolunk Sztálin elvtársra, Neki köszönhetjük, hogy világosabban látjuk feladatunkat a békeharcban. Neki köszönhetjük, hogy tudjuk, hogyan lesz kényerünk és hogyan lesz rózsánk.

A küldöttek felszólalásai után szinte emberként zúgott a kiáltás: „Megvédjük a békét! Békét akarunk!”

Majd az ajándékok átadása következett. Ajándékkal fejezték ki a külföldi békeharcosok iránti szeretetüket a Rákosi-telepi Petőfi és Dózsa tisz dolgozói, a Kefeyvár, Dohánybevitő, Ruhagyár, Kertészeti Vállalat, 61/1 Építőipari Vállalat, Cipőgyár, Göztéglágyár, Belsőped, Allami Aruház, Orvosi Műszergyár, Alföldi Nyomda békeharcosai. A hajdúszoboszlóiak kulacsot, csikóskalapot és ostort adtak át az indiai küldöttnek. Műkeperes dolgozói hatalmas búzakoszorúval, a Hajdú-Bihar megyei Sütő és Tésztaipari Vállalat dolgozói gyönyörű ropogós kenyérral kedveskedtek a vendégeknek.

A nagygyűlés már véget ért, de senki nem akart mozdulni helyéről. Majd amikor a küldöttek megindultak lefelé, a dolgozók valóságos sorfalat állítottak kétoldalról s mindenfelől kezek nyultak a külföldi békeharcosok felé. Férfiak és nők, orvosok és üzemi munkások, fiatal lányok és gyermekek valamennyien kezét akarták szorítani a kedves vendégekkel, hogy ezáltal is kifejezésre juttassák szeretetüket és harcos kiállásukat a béke ügye mellett.

A külföldi küldöttek este a Dé. ri téren rendezett kultúrmasort tekintettek meg, ahol a legjobb debreceni együttesek mutatták be előtűk sok szeretettel összeállított műsorukat.

A koreai háború évfordulója

A Phenjanban, a koreai háború harmadik évfordulója alkalmából június 24-én rendezett gyűlés résztvevői üdvözlőtáviratot írtak Mao Ce-tung elnökhöz.

A távirat hangsúlyozta, hogy az egész koreai nép őszinte hálával gondol arra a segítségre, amelyet Mao Ce-tung elnök a Kínai Kommunista Párt és a testvéri kínai nép a felszabadító háborúban nyújt.

A Németek Szövetsége elvi jelentőségű nyilatkozatot tett a német kérdés békés megoldásának előmozdítására

A Németek Szövetsége a nyugatnémetországi Düsseldorfban elvi jelentőségű nyilatkozatot tett a német kérdés békés megoldásáról. A nyilatkozat a többi között hangsúlyozza:

„A nagyhatalmak megegyezésének kiáltásai még sohasem voltak olyan kedvezőek és ennek folytán a Németország újraegyesítésével kapcsolatos remények még sohasem voltak olyan reálisak, mint ezekben a napokban Adenauer az egyetlen nyugateurópai kormányelnök, aki makacsul igyekszik elgáncsolni a nagyhatalmak tárgyalásait. Csak a nagyhatalmak megegyezése szabhatja meg bennünket a háborús veszély lidércnyomásától és biztosíthatja Németország egységét, szabadságát és teljes függetlenségét. Ez az európai népek jogos biztonsági követeléseit is kielégíteni és megbecsült helyzet biztosítana 67 millió népünk számára az európai nemzetek és az egész világ nemzeti között.

Csak a nagyhatalmak megállapodása biztosíthatná lakosságunk békés munkáját és határaink sértetlenségét. Ez a reális lehetőség áll most népünk előtt.

A békés megegyezést követelő pártoknak és politikusoknak az a kötelességük, hogy vereséget mérjenek Adenauerre, azt követően pedig koalíciós kormányt alakítsanak a béke, az egység és a függetlenség politikájának megvalósítására.

A német nép egységesen követeli, hogy az elkövetkező négyhatalmi értekezleten a német érdekeknek is legyen szószólójuk. Ehhez azonban egységes, össznémet érdekképviseletet kell választani.

A Német Demokratikus Köztársaság köztársaság kormányának felismerve ennek fontosságát, igyekezett a Németország két része közötti közlekedés újtájból eltávolítani az akadályokat. Ezért minden felelősségerzettől áthatott német ember felháborodással figyeli, hogy népünk ellenségei távolról irányított akciókkal akarják megmérgezni a légkört és megakadályozni a németek egymás közötti megegyezését, valamint a nagyhatalmak megállapodását. Nemzeti kötelességünknek tartjuk, hogy a Német Demokratikus Köztársaság kormányzati rendjéről állott különböző felfogásunkra való tekintet nélkül, kapcsolatba lépünk a Német Demokratikus Köztársaság felelős politikusaiival és ne engedjük kapcsolatunkat zavaró akciókkal szétszakítani.

A Németek Szövetsége mindenkor kész kezébe venni az össznémet tanácskozs megszervezését.

Ez az egyedüli út, amely Németország nagyszerű jövőjéhez, valamint német jólétéhez és Európa békéjének biztosításához vezet. — fejeződik be a nyilatkozat.

A szovjet emberek tiltakoznak a fasiszta provokátorok berlini kalandortevékenysége ellen

Június 26-án a szovjet főváros üzemeiben és hivatalaiban a dolgozók további tiltakozó gyűléseket tartottak a külföldi bérencenek Berlin demokratikus övezetében elkövetett provokációi ellen.

Az állami csapágygyár gyűlésének résztvevői felhívást intéztek a Német Demokratikus Köztársaság békéért harcoló dolgozóhoz.

A „Sarló és kalapács” kohóművek, a „Frezer” szerszámgyár, a „Kompresszor” gyár és más üzemek, valamint a moszkvai hivatalok dolgozói haragos tiltakozással szólottak a külföldi bérencenek berlini kalandjáról.

Június 26-án tiltakozó gyűléseket tartottak Leningrádban, Szverdovszkban, Sztálingrádban, Rosztovban és az ország más városaiban.

Nagybritánia Kommunista Pártjának nyilatkozata

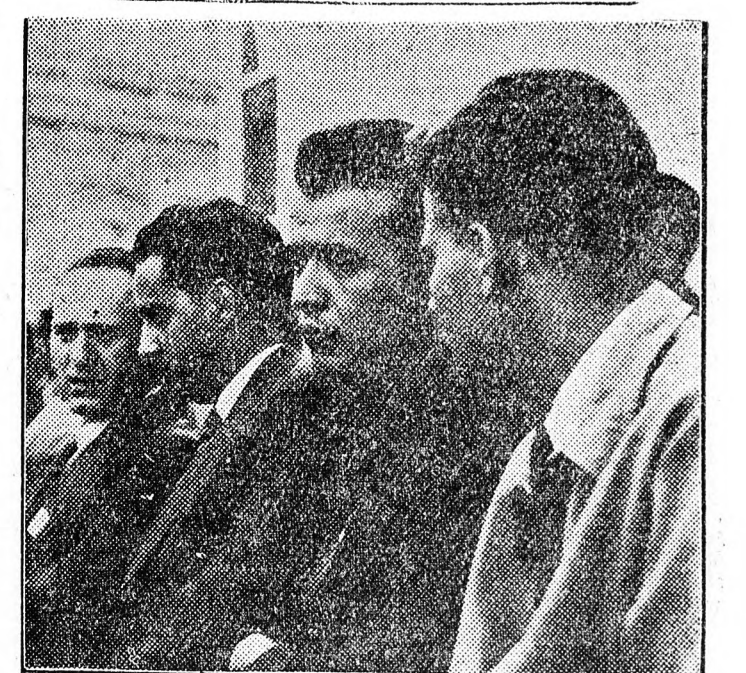
Nagybritánia Kommunista Pártja Politikai Bizottsága június 26-án nyilatkozatot tett a közé, amelyben elítéli a lizin-

manista klikk provokációs cselekményeit. A nyilatkozat felhívja az angol kormányt, hogy vonja ki Koreából az angol csapatokat.

Rác József kombájnvezető versenyre hívta ki a megye minden kombájnvezetőjét.

A debreceni gépállomás kombájnvezetője, Rác József, versenyre hívta a megye kombájnosait, vállalva, hogy a gabonacsata során 400 katasztrális holdról aratja és csépele le a gabonát. A gépet harmatmentes éjszakákon állandóan üzemelteti, vasárnaponként is rendszeresen végzi a munkát.

Rác elvtárs az Uj Barázda tagjaival szerződést kötött a gyors aratásra. Az Uj Barázda maga részéről vállalta, hogy a szükséges munkaszerőt biztosítja és gondoskodik a termény folyamatos elszállításáról. A szalmát mély szeker hordja állandóan, hogy ezzel lehetővé tegyék a tarló azonnali megművelését.

A két tolmács között balról M. I. Nahori algiri, mellette Oscar Palma guatemalai küldött ül.

Az

Irta: Nyikola

A csernyigoi járásában hoz kommuniben az aratás megvitátuk a kel betakarításának meggyvele, hogy az pusú cseplőget emeljem. Enek a m. sítése célj. megjavítottam doskodtam fennakadás. Látszólag tünk. Megkezd. múlt az első nap. Osszege. menyeket. Ki. műszak alatt peltünk el a. írt 12 helyett teljesítettük, megborzadtunk kiterjedésű te lett elcséplni. méseredmény mázsát. A cs. termelékenysé. pot kellett vo. 2800 tonna ga. Mit is tegy. tünk a kömr. annyian arra. re jutotunk, ban kell csé. perc kihaszna.

Óránként Az ellenő. hogy a gép. óránként 3 to. el. Ha egész. akkor legelső. telességünk. gozni és órá. naponta legal. cséplni. A k. óráról órára. a gép munka. is. Igy szület. terv a cséplés. Az óránter. zett munka. hus 17-en, gé. bonát csépl. szervezésenek. napról napra. jekénység. A. mények 82, m. dig 132 tonn. ben sikerült. ket az eredm. 19-en 111 tonn. el és ezzel e. granum üzema. tunk meg. Igen sok le. elvtársak csö. nak kifejezés. nyire felemé. ségel? Meg ke. munkámban. vagy agyalu. esen. Gépünk. jelenség az u. rüin. Kizáró. rüeten 90 gép. ka óránter. vezésére vor. met és 60-100. pelek, heten. tonna feletti e.

A munkaidőt

hanem másodp

Nemesak a. leten és nemes. tek el a gépé. lékenységet. A. dasági minisz. szág elenjáró. koztam, tudor. la, hogy a Ja. tambovi terüje. traktorállomás. 1136 tonnát es. kov, a gorkij. gép. és trakte. pézse pedig l. példát számta. hozni. Miben rejlik. kerének „tuka. A gép term.

Az óraütemterv alkalmazása a cséplőgépnél

Irtá: Nyikolaj Bredjov Sztálin-díjas, a Szovjetunió Legfelső Tanácsának tagja, a csernyigovi terület breznanyi gépállomásának cséplőgépésze

A csernyigovi terület breznanyi járásában fekvő „Munka” kolhoz kommunistáival együtt 1949-ben az aratás megkezdése előtt megvitattuk az egyszerű gépekkel betakarított gabona cséplésének meggyorsítását. Megbízták vele, hogy az M. K. — 1100 típusú cséplőgép termelékenységet emeljen fel.

Ennek a megbízásnak a teljesítése céljából kifogástalanul megjavítottam a gépet és gondoskodtam róla, hogy a traktor fennakadás nélkül dolgozzon.

Látszólag mindent megteremtünk. Megkezdjük a cséplést. Először az első, majd a második nap. Összegeztük az első eredményeket. Kiderült, hogy egy műszak alatt 14—15 tonnát cséplünk el a norma szerint előírt 12 helyett. A tervet ugyan túljeljesítettük, de a kilátásoktól megborzadtunk. Kétezer hektár kiterjedésű terület termését kellett elcsépleni, az átlagos terméseredmény pedig elérte a 14 mázsát. A cséplőgép ilyenmértékű termelékenysége mellett 200 napot kellett volna dolgozni, hogy 2800 tonna gabonát elcsépeljünk. Mit is tegyünk? Újból összeültünk a kommunistákkal. Mindannyian arra a következtetésre jutottunk, hogy két műszakban kell csépleni, minden egyes perc kihasználásával.

Óránként 7 tonna gabona

Az ellenőrzés megmutatta, hogy a gép jó munka mellett óránként 3 tonna gabonát csépel el. Ha egyszer a dolog így áll, akkor legelső és legszentebb kötelességünk naponta 20 órát dolgozni és óránként 3 tonnájával, naponta legalább 60 tonnát elcsépleni. A következő napokon óráról órára kezdtük ellenőrizni a gép munkáját és a magunkét is.

Igy született meg az óraütemterv a cséplésnél.

Az óraütemterv szerint végzett munka első napján, 1949 július 17-én, gépünk 62 tonna gabonát csépel el. A munka megszervezésének tökéletesítésével napról napra fokoztuk a termelékenységet. A napi cséplési eredmények 82, majd 95, végül pedig 132 tonnát tettek ki. 1950-ben sikerült túlszárnyalni ezeket az eredményeket: augusztus 19-én 141 tonna zabot csépltünk el és ezzel egyidejűleg 66 kilogramm üzemanyagot takarítottunk meg.

Igen sok levelet kapok. Egyes elvtársak csodálkoznak annak láttán, hogy a gép ilyen eredményeket ér el. Hogyan lehet ennyire felemelni a termelékenységet? Meg kell mondanom, hogy munkámban semmiféle csoda vagy agyalfúrt ravaszág sincsen. Gépünk nem egyedülálló jelenség az ukrán kolhozok számára. Kizárólag a csernyigovi területen 90 gépész vette át a munka óraütemterv szerinti megszervezésére vonatkozó módszereket és 60—100 tonna között csépeltek, héten pedig naponta 100 tonna feletti eredményt értek el.

A munkaidőt nem percekben, hanem másodpercekben mérjük

Nemcsak a csernyigovi területen és nemcsak Ukrajnában értek el a gépezetek magas termelékenységet. Mikor a mezőgazdasági minisztériumban az ország élenjáró gépészeivel találkoztam, tudomásom szereztem róla, hogy a Ja. N. Molotkov, a tambovi terület sibirszki gépezet traktorállomásán a múlt évben 1136 tonnát csépel el, I. V. Volkov, a gorkiji terület buturlini gépezet traktorállomásának gépésze pedig 1000 tonnát. Ilyen példát számtalan lehetne felhozni.

Miben rejlik az élenjárók sikerének titka?

A gép termelését megnövelő

tartalékok kihasználásáért folytatott harcban bolsevik állhatatosságot tanúsítottunk, pontosan elosztjuk a munkaidőt és a munkaidőt nem percekben, hanem másodpercekben mérjük.

Kocsisok és kazalrások munkája

A kocsisok és kazalrások, a kévefeladók és az adogatók, a gépezetek és a traktorvezetők, a gabonát a begyűjtőállomásra szállító gépkocsivezetők együttesen tudják csak biztosítani a munka folyamatosságát. Nem kell más, csakhogy egy leány, aki a szalmát hordja el a szalmarázótól, egy percig elmaradjon, máris felhalmozódik a szalma és zavarni fogja a többiek munkáját. És így van ez mindenben.

A magas termelékenység feltételei

A gépezetek a cséplés magas termelékenységéről már jóval a kaszálás kezdete előtt gondoskodnia kell. Igen fontos kellő időben összeválogatni a cséplőbrigád embereit, oktatást tartatni a számukra és pontosan meghatározni kötelességüket. Magától értetődően a cséplőgépet és a meghajtó traktort gondosan meg kell javítani: jó előre meg kell tervezni a szűrők helyét, a kazalok rakásának rendjét és nagyságukat.

A kazalok nagyságának és számának elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy a gép egy napig egy helyen tudjon dolgozni. Ezért egy szűrőn négy kévekazalat rakunk, kétőt a cséplőgéptől balra és kétőt jobbra tőle. A kazalok közötti távolság azon a helyen, ahová a cséplőgép kerül, 4—5 méter. Ez lehetővé teszi, hogy a kéveket a meghosszabbított géptetőre két oldalról tudjuk adni, ami meggyorsítja a kéve adogatását a dobhoz és kiküszöböli a gép munkájának szaggatottságát. A munka gyorsabb halad, ha a kéveket nem oldozzák szét, hanem késseel végzik szét a kéveket.

A legmunkaigényesebb folyamat a dob etetése. Egy etető nem képes a dobot teljesen és egyenletesen megterhelni. A gyakorlat arról győzött meg bennünket, hogy két etetőt kell beállítani és azokat óránként kell váltani.

Váltás menetközben

A gyorsított munka első idejében naponta két ízben leállítottuk a cséplőgépet, hogy váltásuk az embereket. Ez rendszerint két órába telt. Azután kiderült, hogy ez semmivel meg nem indokolható pazarlás és meggyőződünk róla, hogy a váltást nagyon jól el lehet végezni menetközben. A kolhozparaszatok javaslatára alkalmaztuk azt a munkarendszert is, hogy a dolgozókat 4 óránként kezdjük váltani. A termelékenység még tovább emelkedett. A munka ilyen megszervezése mellett lehetséges naponta 24 órán keresztül dolgozni!

A cséplőgépnél minden műszakban 45 ember dolgozik. Ezek a következőképpen vannak elosztva: kettő etető, négy nő, aki az etetőknél segít, 16 kéveadogató (minden oldalról nyolc), hét kolhozparasztnő válogatja a szalmát a szalmarázónál az elszállításához, négyen veszik át a cséplőgépből kiömülő magot, tízenketten dolgoznak a szalma és pelyvakazon.

Egyesek kételkednek benne, hogy előnyös-e minden nap 90 embert beállítani a cséplőgép melléti munkára? A választ

egyszerű számítás útján megkaphatjuk. A cséplőgép-brigádba rendszerint 36 embernek kell lennie. Egy műszakra eső teljesítménynormájuk 12 tonna, vagyis 33 mázsa jut minden dolgozóra. A mi átlagos napi teljesítményünk 60 tonna, vagyis 6,6 mázsa minden dolgozóra számítva, másszóval a termelékenység kétszeresére emelkedik. Emellett a kolhoz a gyors elcséplés esetén gyorsabban tudja az állammal szembeni kötelezettségét teljesíteni, csökkenteni a magvesztéseket és hamarabb felszabadítja az embereket más munkára.

Miért késik az aratással a hajdúböszörményi gépállomás?

A hajdúböszörményi határban az aratásra érett már az árpa. Aratni kellett volna a termelőszövetkezetek versenyében élen haladó II. Kongresszus földjén is. Megállapodtak a gépállomással, hogy 23-án kezdik az aratást. A tagság minden előkészületet megtett. Levágták kézi kaszával a szegélyeket is, de hiába várták az aratógépet, 23-án nem kezdtek meg az aratást.

5 hónap — balesetvédelmi intézkedés elmulasztásáért

Néhány hónappal ezelőtt a Nagylétei Fém és Építőipari KTSZ lakatosműhelyében felrobant az acetylén-gázfejlesztő készülék. A robbanás következtében Orosz Mihály lakatos balkezének egyik ujját elveszítette, két másik ujján pedig csontkilyást szenvedett.

Az ügyészség „élet és testi épség veszélyeztetésének büntette” miatt vádat emelt Zsiros József a szövetkezet akkori elnöke ellen. A vád megállapítja, hogy a gázfejlesztő készülék egészen primitív volt és éppen e miatt rendkívüli gondossággal kellett volna kezeléséről eljárni. Az elnök súlyos hibát követett el, amikor a törvényes rendelkezések ellenére sem

jelölt ki a szövetkezetben baleset-elhárítási megbízottat nem ellenőrizte, hogy a balesetvédelmi intézkedések megtörténtek-e. A hegyesztőkészülék mellett nem helyeztetett el olyan feliratot, mely az óvatossági rendszabályok beartására hívja fel a figyelmet. Az elnök ilyenirányú tevékenysége mindössze abban merült ki, hogy szólt a dolgozóknak: „vigyázzanak magukra”.

A derecskei járásbírósg megállapította Zsiros József súlyos felelősségét és 5 hónapi szabadságvesztésre, valamint 700 forint pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

A hajdúböszörményi Alkotmány földjén is aratni kellett volna az árpát. Oda kivitték ugyan az aratógépet, de nem volt benne közzönet, mert hibás a gép, szétszedték és aratás helyett javították.

A hajdúböszörményi gépállomás sürgősen javítsa meg munkáját, mert ha így kezdi az aratást nagy munkáját, akkor nem tudja teljesíteni feladatát, nem

tud harcolni a gyors aratásért a szemvesztés csökkentéséért. Az aratás nem tűr halasztást, minden nap veszteséget jelent!

A polgári gépállomás munkájára is panasz van. Az újszentesmargitai Otéves Terv árpáját két napos késéssel aratták, mert az aratógép alig kezdte meg az aratást, már elromlott és két napig állt.

Hogyan veszik ki részüket a növényápolás és aratás nagy csatájából:

A DISZ

Nincs a megyének olyan járása, amelyben már ne folyna a gazdag termés betakarítása: pengenek a kaszák, búgnak a kalásztengerek hajói, dübörögnek az aratógépek vontató traktorok, öregek és fiatalok, asszonyok és lányok dolgoznak szorgalmasan, hogy minél kevesebb legyen a szemvesztés. Jobban folyik már az ősziárpa aratása, de addig is, míg a többi gabona betakarítása megindul, szorgalmasan dolgoznak a kapák, a kultivátorok, hogy kapás-növényeink is minél többet teremjenek. Kíváncsak vagyunk, vajon a DISZ fiatalok hogyan veszik ki részüket a kenyérszalagból, az aratás, cséplés, tartóhántás és másodvetés munkájából.

Basa Inre elvtárs kérdezzük meg, a DISZ Megyei Bizottság osztályvezetőjét. Részletesen elmondja, mi a tervük ebben a nagy munkában:

— Hajdú-Bihar megye fiataljai két héttel ezelőtt a Megyei Pártbizottságtól pártmegbízást kaptak a nagy nyári gabonabetakarítási munkára. Ez a megbízás igen nagy megelégedettséggel és diszisták számára, de egyben komoly kötelezettséget is ró ránk. Megértették fiataljaink a minisztertanács határozatát, büszkék a pártmegbízásra és ezt legjobban bizonyították az, hogy sokkal jobban készülnek az aratás, cséplés, tartóhántás és másodvetés munkájára, mint az elmúlt esztendőben. Már eddig minden községben megalakultak a tűzörségi brigádok, amelyek ébernek öröknek a lábán álló gabonára, hogy az esetleges tűz abban kárt ne tegyen. A tűzörségi brigádok 15—20 főből állnak, akik a határban járva, éjjel is vigyáznak a gabonára.

— Az elmúlt évben nagyon kevés volt az önkéntes brigádok száma és ezek a brigádok is kevés taggal dolgoztak — folytatja Basa elvtárs. — Ez évben már eddig 49 önkéntes aratóbrigád alakult, melyek segítenek a tiszteletnek a lemaradás behozásában, az övegyasszonyoknak, a katonai szülőknek, hogy mielőbb learassanak, a legminimálisabb legyen a szemvesztés. A cséplésből is kivesszük részüket a fiatalok. Míg az elmúlt évben egyetlen ifjúcsági cséplőbrigád sem volt, ma már 11 ifjúcsági cséplőbrigád alakult, melyek vállalták, hogy napi normájukat 20—25 százalékkal túlteljesítik. Ilyen ifjú cséplőbrigád fog dolgozni majd a biharkeresztési áltami gazdaságban, a hajdúdorogi határban, Biharvárdán és más helyeken. Ifjú kombájnosaink is szép vállalásokat tettek és tesznek. Méltó akarnak lenni pártunk bizalmára. Antal Erzsébet, a tetéltényi áltami gazdaság kombájnosvezetője 409 hold learatását vállalta. Az ifjú kombájnosok 75 százaléka már csatlakozott ehhez a versenyhez. Sok szép nemes kezdeményezés született megyénk fiataljai között. A nádudvari gépállomáson dolgozó Sz. Nagy Sándor például Bredjov-módszerrel fog csépleni s alkalmazza az óragrafikonos módszert is.

A DISZ ifjúság lendülete mellett nem maradnak le még a fiatalabbak, az úttörők sem. Kalászgűjtő brigádok vannak a megye községeinek nagyobb részében már, melyek versenyben vannak egymással, melyik brigád gyűjt többet, melyik brigád fogja elnyerni a DISZ MB versenyzásdíját.

Az MNDSZ

Stozicski Ferencné elvtársnő, az MNDSZ megyei titkára így beszél az asszonyok munkájáról:

— A kedvező időjárás következtében igen jó termésre van kilátás megyénkben. Az esőzés következtében azonban a gyom is rendkívül gyorsan nő, feltétlenül fontos, hogy a kápnövényeket is megműveljük. Ezért vált azután szükségessé az, hogy az eddig nem dolgozó családtagok minél nagyobb számban kapcsolódjanak be a munkába. Az MNDSZ csoportok feladatává tettük a tisztelet tagok felelőséget beszervezését, körülbelül 6—700 asszonyt vontunk már be a termelésbe, amihez nagy segítséget nyújtott a területi családokra való felosztása is. Például a hajdúszoboszlói Vörös Csillag tiszben Katona Andrásné 11 csoporttag tevékenységét szervezte be, a sárrétudvari Új Elet tiszben pedig 22 családtag vesz részt a munkában. Az időjárás miatti torlódás következtében — folytatja Stozicski elvtársnő — szükségessé vált, hogy társadalmi úton is szervezzünk segítő csapatokat. Az MNDSZ főleg a háztartásban dolgozó asszonyokat mozgósította, eddig 600-an már több ízben vettek részt a munkában, ezek az asszonyok az aratásnál is dolgozni fognak, amennyiben szükség lesz rájuk.

A bő termés betakarítására, az aratásra és cséplésre is készülnek az MNDSZ asszonyok. Az a sokféle munka, amelyben az MNDSZ részt vesz, több mint 3000 asszonyt foglalkoztat. A tűzörségi munkába 30 csoport asszonyai kapcsolódtak be, például Hajdúböszörményben 22 asszony, Hajdúnánáson pedig egy héten keresztül naponta 4 asszony biztosít MNDSZ tűzörségi szolgálatot.

Polgári felvilágosító munkával is kivesszük részüket a gyors termés betakarításából az asszonyok, főleg kisgyűlések tartásával. Az aratás, cséplés idejére, az alkotmány ünnepére, ezer kisgyűlés megtartására tettek vállalat, ezeket a kisgyűléseket szombaton este és vasárnaponként tartjuk, amikor a dolgozók odahaza vannak, szívesen elbeszélgetnek egy-egy órát.

A cséplőgépekhez egy-egy felelőst adunk, hogy az ott dolgozó nőekkel foglalkozzon, buzdítsa a még jobb munkára. A jól dolgozókat, ahol van hangoshíradó, ott „asszonyok féltőraját” tartunk, s azon keresztül ismertetjük az elért eredményeket. Ezt a népszerűsítési formát a begyűjtés idején is folytatjuk, ahol egy-egy beadásban élenjáró asszonyt fogunk megszólaltatni, akinek férje a gabonabeadásban élenjáró, ő pedig a tej, tojás és baromfi beadását teljesíti.

Ugy a DISZ, mint az MNDSZ lelkesen készül a gabonacsatára. Reméljük, hogy azokat a feladatokat, amelyeket a dolgozó nép vár tőlük, végre is fogják hajlani, becsülettel megállják helyüket.

Eleven, sokrétű politikai tömegmunkát a betakarítás-begyűjtés sikeréért

A betakarítás és a begyűjtés

Kemény munkájában minden egyes dolgozóhoz eljutó, sokoldalú agitációs munkára van szükség. Hajdú-Bihar megye az elmúlt esztendőben a gabona-begyűjtésben elért eredményeit főleg annak köszönhetjük, hogy a megye kommunistái, a párt, a tanács és tömegszervezetek helyi vezetői két kézzel nyúltak a feladathoz: mozgósították partunk tagjait, a pártbeli és partonkívüli népnevelőket, meggyerték a dolgozó tömegeket, ellenőrizték az állami és gazdasági szervek munkáját.

Mennyivel nagyobb feladat ma a gabona betakarítása és begyűjtése, amikor a megye dolgozói is egy asztályos esztendő után bő termés igérő betakarítás előtt állnak! Állami gazdaságaink, termelőszövetkezeink dolgozói és az egyéniileg gazdálkodó parasztok a kisgyűléseken arról beszélgetnek, hogy 10-13, vagy 16 mázsa átlagot érnek el a tavalyi öt és fél, hét mázsával szemben. E szép termésállítások azonban elbizakodottá tették több helyen a helyi vezetőket. Ha nem is nyíltan, de egyes beszélők és párttitkárok úgy vélik: „Aratni meg csépelni kell, nem pedig agítálni!” Az ilyen vezetők lebecsülik a tömegekkel való kapcsolatot legfontosabb láncszemet: a meggyőzést, elszakadnak a dolgozóktól, problémáiktól, nem akarnak ezekre feleletet adni. Ezért a megyei pártbizottság legfontosabb feladata az volt, hogy az „úgyis meg”-elvtársakat meggyőzze arról: a munkát sikeresen elvégezni csak akkor lehet, ha magunk is igyekszünk. Az „úgyis meg”-hangulat a beretűújfalusi járásban azt eredményezte, hogy számos község — például Ujiráz — vezetői belátódtak, hogy községükben a növényápolási, begyűjtési munkák „úgyse mennek”. Meg kellett magyarázni az ilyen elvtársaknak: aki győzni akar, az nem sokra jut az „úgyis meg” minden, mint a karikacsapás-nézetet. Aki győzni akar, az nem ér rá tétlenkedni, annak elő kell készítenie a győzelemhez vezető utat. A debreceni járási pártbizottság azt akarja, hogy a járás az első legyen a megyében. Ezért fordít nagy gondot a népnevelők oktatására, ezért foglalkozik behatárolt a kulturációval, ezért adnak ebben a járásban a pártbizottság megbízatást a DISZ fiataloknak.

A megyei pártbizottság

nagy gondot fordít arra, hogy az alapszervezeti titkárok járási értekezletein módszerekkel, tanácsokkal lássa el a helyi vezetőket a „betakarítási és begyűjtési bekeverés” szervezésében és irányításában. Követendő példaként állította a vezetők elé a drvasi állami gazdaság dolgozóit, akik a Béke-Világban budapesti ülésének tiszteletére az országban elsőnek kezdték meg az aratást és öt nap helyett három nap alatt aratták le a 203 hold javarészt keresztoson vevett őszirapát. Csaltanos választás volt ez mindazok számára, akik azt hajtogatták, hogy „ráérünk még az aratásra”. A titkári értekezleteken a jó példa hamar követőkre talált. L. Farkas elvtárs, a nyírábrányi falusi pártvezetőség titkára arról számolt be, hogy a község dolgozói vállalták: hat nap alatt aratták le az új termést. A jászai pártvezetőség titkára, Kovács elvtárs is községe dolgozóinak felajánlását tolmácsolta: ok öt nap alatt fejezik be az aratást. E nagyszerű felajánlások után a megye számos állami gazdaságában, termelőszövetkezetében megkezdődött a gabona betakarításának nagy munkája. Egmásután búgnak fel a kombájnosok, traktorok motorjai a komádi állami gazdaság földjein, Ebes, Nádudvar határában. Számos termelőszövetkezet földjein kereszteltek sorakozik már a dűskalású árpa. Furta községben versenyre keltek a szesek, az egyéniileg dolgozó parasztok, s eleven, lelkes vetélkedés van kialakulóban Bagamér és Kókad községek között.

A meggyőzést, elszakadnak a dolgozóktól, problémáiktól, nem akarnak ezekre feleletet adni.

Mindaz a segítség, amelyet dolgozó parasztságunk pártunktól, államunktól, felvilágosító szöveg, mezőgazdasági szaktanácsadásban, nemesített vetőmagban, műtrágyában, gépi munkában kapott — most bőségesen visszatérül gyönyörű vetéseinkben. A hajdú-biharmegyei pártbizottságok most az a feladattal bízták meg a népnevelőket és kisgyűlésezőadókat, hogy tájékoztassák a dolgozókat a minisztertanács június 19-i és június 7-i határozatairól. Hívják fel figyelmüket arra, hogy nap mint nap nézzék meg vetésüket és egy perccel se késlekedjenek, mert az ország érdeke és minden egyes dolgozó paraszt személyes érdeke is azt követeli meg, hogy a búza viaszérésben, a rozs teljesérés és kezdetén, az őszi-tavasziárpa és a zab sárgaérésben kerüljön keze alá. Az állami gazdaságokban, szeszekben nemcsak a vezetők, hanem minden dolgozó is éberrel figyeljen a gabonabúzára beérésének idejét. Az elmúlt napokban több mint 20 helyről kapott táviratot a megyei tanács begyűjtési osztálya, hogy haladéktalanul küldjenek cséplési ellenőrt, mert a kombájnos megkezdik a munkát s ők elsőnek akarják gabonabeadási kötelezettségüket teljesíteni, elsőnek akarnak az új lisztből kenyert sütni. A kisgyűlések százain arról beszélnek a választási harc legjobb népnevelői: ha időben kezdjük meg az aratást, ha jó munkaszervezéssel gyorsan elvégezzük, akkor a túlérés, kalásztörés elkerülésével máris 5-6 százaléknyi gabonát takarítottunk meg. Ha időben, az aratás befejezése után nyolc napon belül a községi szérűkre és a dűlő szérűkre asztalra hordjuk a gabonát, akkor az egér- és madár-

okozta kár, kirázódás veszélyének elhárításával újabb 2-3 százaléknyi szemvesztéséget kerülünk el.

Egyesek így beszélnek:

„Mire ez a nagy sietség, nagy munkában kicsire nem adunk”. Nos, Hajdú-Bihar megyében minden százaléknyi szemvesztés mintegy 30.000 mázsa gabona kiesését jelenti. A biharkezesi járásban a várható termésből, hatszázalékos szemvesztéséget számítva, 21.500 mázsa termény mehet kárba. Ez azt jelenti, hogy Komádi község mind a tízezer lakosának egyévi kenyere vesztet el. Vajjon hol lesz így több az egy munkagyságra eső jövedelem a zársamadáskor? Vajjon melyik dolgozó parasztnak jut így több gabonája a szabadpiacra? Világos, hogy azok a dolgozók juthatnak megérdemelten több jövedelemhez, akik haligatva a párt szavára, betartják a minisztertanács határozatát: kelő időben aratnak, mindennap déjben és este keresztbe rakják a kéveket, a reggeli harmadon gereblyéznek, elsőnek hordanak be a szérűkre. Fontos, hogy népnevelők felhívják a dolgozókat figyelmükre: a szemvesztés csökkentése végett az egyes táblákból válogassák ki az aratásra alkalmas területeket, s ott gyorsan arassanak.

A pártbizottságok elsőrendű feladata, hogy tanácsokkal, felvilágosítással a munkát, és állami fejezetem megszűntetésével, az ellenség zavarkeltési kísérleteinek telelezésével győzelemre segítsék a betakarítást és begyűjtést, szűrtárlták meg pártunk kapcsolatait a tömegekkel, a termelőszövetkezetek, géplátások, állami gazdaságok dolgozóival, az egyéniileg gazdálkodó parasztsággal.

A lakóterületen, a széntőföldeken, a cséplőgépeknél komoly felvilágosító munkát kell végezni. A megyében a népnevelők, kisgyűlésezőadók az elmúlt napokban felkészültek: tanulmányozták a minisztertanács határozatait, összegyűjtötték a helyi tapasztalatokat. A kisgyűlésezőadók kezdték meg elsőnek a dolgozók tájékoztatását. Az elmúlt héten Egyeken 15, Görbeházán 20, Polgár községben 17 kisgyűlést tartottak; a debreceni tanyavilágban csaknem 100 kisgyűlésen beszéltek meg, hogy a növényápolás gyors befejezésével lehet csak az összes erőket az aratásra, betakarításra összpontosítani. A megyei pártbizottság munkatársai, osztályvezetői felkeresték azokat a termelőszövetkezeteket, munkacsapatokat, amelyek a növényápolással elmaradtak. Most folyik a cséplőgépmunkások közül kiválóan dolgozó népnevelők kiképzése a községekben.

A megyei pártbizottság különösen arra hívta fel a népnevelők figyelmét, hogy példamutató munkát is szervezzék a verseny, a munka szünetében pedig beszéljenek a dolgozókkal, olvassák fel nekik a sajtót. Külö-

A debreceni gépállomás legjobb aratógépkezelője

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépjei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát.

Nagyraábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdnál többet arattak le.

A debreceni gépállomás legjobb aratógépkezelője

Debreceni András

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépjei is dolgoznak.

Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát.

Nagyraábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát.

A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdnál többet arattak le.

Komoly segítséget

jelezték tavaly az aratási és cséplési „harci röplapok” és „villámok”, különösen a püspökladányi, a polgári és a derecskei járásban. A sárániai bizony meggyorsították a cséplést, amikor egyik napról a másikra rajzos villámot kaptak a következő szöveggel: „Ébredj fel, ébredj fel Sárán! Ámos népe! A cséplésnek nálalok mikor lesz már vége?”

Nagyon fontos a kultúrcsoportok, rigmusbrigádok munkája. Ezek a munkahelyeken köszöntik az élenjáró dolgozókat. Idén az aratás, cséplés és begyűjtés élenjáróit felkereső kultúrcsoportok ajándékokkal is megköszönik az aratási csata hőseit; már készülnek a kaszások kaszanyelére az emléklapok, a kombájnosok, a traktoristák, legjobb cséplőgép-munkacsapatok számára a versenydíjak. Minden versenyzőhöz egy-egy album jár, amelybe a verseny heti nyerteséi beírják munkamódszerüket, tapasztalataikat, tanácsaikat.

Számos egyéb agitációs lehetőség is kínálkozik, például a fűmvelések, a kirakatok felhasználása.

Tavaly nagy sikere volt az első cséplés ünnepélyes megnyitásának: a cséplőgépekhez összehívták a dolgozókat, ott a békebizottság tagjai beszélgettek velük, a traktoristák pedig bemutatják nekik a cséplőgép-munkacsapat tagjait, s megmutatták magat a gépet is.

Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztsága felajánlásához híven harcra indul a „betakarítási és begyűjtési békeverseny” első helyéért, a szemvesztésnek nélküli gyors aratásért, cséplésért, beadásért.

Népnevelőink agitációja, a dolgozó parasztság támogatása, a helyi vezetők helytállása biztosítja majd, hogy Hajdú-Bihar megye dolgozói még jobban eggyé forrva új győzelemmel ünnepeljék augusztus 20-át.

Győri Gáspár, az MDP hajdú-biharmegyei bizottságának agit.-prop. titkára.

(A Szabad Nép június 27-i száma. 10.)

Csatlakozások

a „Megye legjobb kaszása” címért folyó versenyhez

Almosdról indította el ebben az évben a „Megye legjobb kaszása” címért folyó nemes versenyt Papp Kálmán dolgozó paraszt. Amikor a versenykihívás történt, elmondotta Kolozsvári elvtárs, ámosdi párttitkár:

— Megtanított bennünket dolgozni a múlt nyomorúsága. Az urak, kulákok földjén kénytelen volt minden perccel kihasználni, inszakadtáig dolgozni, aki azt akarta, hogy családja ne haljon éhen a hosszú téli napokon, mikor semmi munkaadalom nem volt. A derekára kötött egy keresztire való kötelecsomót a részes arató, vágta, szedte, kötötte a búzát. Tizenkettedében arattak az ámosdi határban. Sokan kenyeren, vereshagymán dolgoztak 16-18 órát naponta.

Más világ van most, hasznát látja igyekezetének a dolgozó paraszt. Nem kell megköpölnie a gépi segítséget. Nem csejenségre többe, jóbarát a gép, megkönynyíti a munkát. De azt a gabonát is, amit még kézzel aratnak le, annak nagyobb igyekezetével, gondossággal kell kezelni, hogy nálunk kisebb legyen a szempergés. Hogy ne a földre, hanem a beadás teljesítése után a kamrába, a szabadpiacra kerüljön a kenyérnekvaló. Ezt segíti a kaszások versenye is.

Sok — Papp Kálmánhoz hasonló — jó kaszás, becsületes dolgozó paraszt van Hajdú-Biharban. Megmutatkoztak ez már a növényápolásban is. Sok dolgozó paraszt nevet hirdetnek a községek dícsősegtábláin. Az aratási versenyben legjobb eredményt elérőket kitüntetésben részesíti a Megyei Tanács.

Nagy dicsőség egy megyében, de még egy községben is legjobb kaszások lenni.

Az a legkülönb legény a magyar falvakban aki a legzűlésebb rendet vágja, aki legkülönb munkát végzi az aratás idején, amikor egész dolgozó népünk kenyérének biztosításáról van szó.

A kaszások versenyéhez sokan csatlakoztak már. Hajdúszovátont Rácz Kálmán, Kapus Sándor II. típusú szes-tagok — aznap este, amikor a versenykihívás megjelent a Néplapban — a munkából hazatérve bementek a községi pártbizottsághoz és bejelentették, hogy részt akarnak venni a „Megye legjobb kaszása” címért folyó versenyben. 1200, illetve 1300 öl búza learatását vállalták naponta egy-egy marokszedővel.

Rajtuk kívül még sokan bejelentették Szovátont, még többen Hajdúmánáson és a megye több községében, hogy résztvesznek a versenyben.

Levelek érkeznek be a Néplap szerkesztőségéhez, amelyekben büszkén közlik a dolgozó parasztok — fiatalok és idősebbek — hogy „én is vagyok olyan legény, mint Almosdon Papp Kálmán, csatlakozom a versenyhez”.

Majd az eredmények beszélnek és mutatják meg, hogy ki a legkülönb legény, ki lesz a legjobb harcosa az aratás nagy csatájának.

(Tudósítónktól.) A bellegelői napi árparatásunk eredménye 15 katasztrális hold, mely learatva, szépen keresztelke rakva dicséri tagjaink jó munkáját.

A mai nap a kaszások közötti versenyben az első helyezést Kiss János, Fórián József, Diós András kaszás együttes érte el, 3970 négyyszögöles teljesítményével, ezen a területen 50 keresztet raktak össze. Második lett Erdei Péter, Tikász Sándor, id. Seftovics Lajos kaszások, akik 2800 négyyszögöles teljesítményt értek el. Somogyi Sándor, Szabó Mihály, Bárdi Lajos kaszások 2690 négyyszögöles eredménnyel a harmadik helyre kerültek a versenyben. Kaszáink között tovább folyik a verseny a bellegelői Lenin tsz földjein.

Felmondás vissz

A földművelészőv akad hiba bőven,

A g

„A szocializmus cializmust építő zetéshez nem ele mai tudás, a hat erély — ezenkívül szükséges: érzo problémái iránt, való egybeforrt Szabad Nép jüm cikke.

„Az érzo sziv problémái iránt hallgatás, gondosok vezetőből hiál levél, ami egy hét cikk megjelenése szerkesztőségünk hja, hogy sok-sok ra nem figyeltek szervezők, helyi nácsok, intézmé nem orvosolták M zók sérelmeit. M fenyre jöttek ezek pártunk és korm rúan elítéli a vez dőmségét, a dolg mal fordulnak a és nagyobb sére fejtárlják, mert lá ség, van gondosk

Sok a g

Varga Róza a sztahanovistája a hogy üzemükben, ami miatt tervük teljesíteni. „Meg — írja — hogy s örzésre vegyék a erre fordítson gondot a vezetése

Az egészségvéd gólása megnyílvá javító Vállalatn kaptunk a vállalt

„A tüzikövés m pokkal ezelőt meg löző berendezést, beszerzését. A sz zés készen áll, mié nem szerelk tán teszi fel ezt a lsván tüzikövés

Papp Sándor és elvtársak arról írú csiosztály furdón nem felet meg a a dolgozók zome deni, már nincs v oltózo. „Sok jegy beszélni azokról, amelyeket felvetet orvosoltak.” A be íródjaja nem alkab ügyodtan, zavart bassanak...

A tanácsok m

A tanácsok mu ják az emberek, p panaszaikat, nem rejmeiket, bár ta kajában sok javu sen az utóbbi id legtohb tenivaló

Amikor a do szerkesztőségünk tanácsokhoz címte senben bárokra adnak, hosszadaln sürgetésre válasz do dolgozó panasz közöny bizony egy még megmutatko

Végh Lajos sár áprilisban a (a zott, a tervfelb júniust írunk, de ta meg a napó Andrásné püspök családi pótlékát óta nem intézte nács. Marinka G getti lakos az ál földből szerződés földet. A földet bevetette és az lucernát, kb. 10 tszes elvitte mond az övek. A közs hiába fordult sért talajt meghallgatá

Felmondás vissz

A földművelészőv akad hiba bőven,

Hajdúviden a kaszát nyomon követi az eke

Gyorsan halad az árpa aratása a hajdúvidi határban, de gyorsan végzik a másodvetést is. Tudják jól, hogy minél amarrabb kerül földbe a másodvetés, annál jobban fejlődik a növény.

Annál több termést takaríthatnak be. Hajdúviden a kaszát nyomon követi az eke és 14 holdon már földbe került a másodvetés.

Hajdúböszörményben a tarlóhántásban első Török Sándor és

Kiss Sándor. Az árpa aratása után nyomban elvégezték a tarlóhántást, hogy védjék a talajt a nedvességvesztéstől és gyomtalanítsák földjeiket.

— ha nem több.

A berekböszörményi Kossuth már harmadjára kapálja a tengerit

A bő termésért példamutatóan harcol a berekböszörményi Kossuth, a tengerit már harmadjára kapálja. Bőséges is lesz a termésük — ígér a föld néldanként legalább 30 mázsa.

Hajdúmánáson a Szikra szes befejezte az árpa aratását, a Dózsa 50 holdas árpatábláján most vágják a rendet. A balmajúvárosi Lenin is vágja az árpát, gyönyörű a termés. H. Nagy Gábor,

a tanács elnökhelytése a határszemle során megnézte az árpát és kijelentette, hogy 18-20 mázsa lesz a holdankénti átlag, — ha nem több.

Eleven, sokrétű politikai tömegmunkát a betakarítás-begyűjtés sikeréért

A betakarítás és a begyűjtés

Kemény munkájában minden egyes dolgozóhoz eljutó, sokoldalú agitációs munkára van szükség. Hajdú-Bihar megye az elmúlt esztendőben a gabona-begyűjtésben elért eredményeit főleg annak köszönhetné, hogy a megye kommunistái, a párti, a tanács és tömegszervezetek helyi vezetői két kézzel nyúltak a feladathoz: mozgósították pártunk tagjait, a pártbeli és pártunkívüli népmunkásokat, megnyerték a dolgozó tömegeket, ellenőrizték az állami és gazdasági szervek munkáját.

Mennyivel nagyobb feladat ma a gabona betakarítása és begyűjtése, amikor a megye dolgozói is egy asztályos esztendő után bő termést igerő betakarítás előtt állnak! Állami gazdaságaink, termelőszövetkezeink dolgozói és az egyéniileg gazdálkodó parasztok a kisgyűléseken arról beszélgetnek, hogy 10-13, vagy 16 mázsa átlagot érnek el a tavalyi öt és fél, hét mázsával szemben. E szép termésállítások azonban elbizakodottságot, túlértékelést, túlbizottságot is hozhatnak magukkal. Ha nem is nyíltan, de egyes tsz-elnökök és párttitkárok úgy vélik: „Aratni meg csépelni kell, nem pedig agítálni!” Az ilyen vezetők lebecsülik a tömegekkel való kapcsolatot legfontosabb láncszemét: a meggyűjtést, elszakadnak a dolgozóktól, problémáikról, nem akarnak ezekre feleletet adni. Ezért a megyei pártbizottság legfontosabb feladatja az volt, hogy az „ügyis megye”-elvtársakat meggyőzze arról: a munkát sikeresen elvégezni csak akkor lehet, ha magunk is igyekezzünk. Az „ügyis megye”-hangulat a berettyóújfalusi járásban azt eredményezte, hogy számos község — például Újiráz — vezetői beletörődtek, hogy községükben a növényápolási, begyűjtési munkák „ügyse mennek”. Meg kellett magyarázni az ilyen elvtársaknak: aki győzni akar, az nem sokra jut az „ügyis megye” minden, mint a karikacsapás-nézettel. Aki győzni akar, az nem ér rá télenkedni, annak elő kell készítenie a győzelemhez vezető utat. A debreceni járási pártbizottság azt akarja, hogy a járás az első legyen a megyében. Ezért fordít nagy gondot a népnevelők oktatására, ezért foglalkozik behatóan a kultúrágitációval, ezért adnak ebben a járásban a pártvezetők megbízást a DISZ fiataloknak.

A megyei pártbizottság

nagy gondot fordít arra, hogy az alapszervezeti titkárok járási értekezletein módszerekkel, tanácsokkal lássa el a helyi vezetőket a „betakarítási és begyűjtési bekeverés” szervezésében és irányításában. Követendő példaként állította a vezetők elé a drzvusi állami gazdaság dolgozóit, akik a Béke-Világban budapesti ülésükön tiszteletre az országban elsőnek kezdték meg az aratást és öt nap helyett három nap alatt aratták le a 203 hold javarészt keresztosron vettelt őszirapát. Csatlakozás volt ez mindazok számára, akik azt hajtogatják, hogy „ráérünk még az aratásra”. A titkári értekezleteken a jó példa hamar követőkre talált. L. Farkas elvtárs, a nyírábrányi falusi pártvezetőség titkára arról számolt be, hogy a község dolgozói vállalták: ha nap alatt aratták le az új termést. A józsi pártvezetőség titkára, Kovács elvtárs is községe dolgozóinak felajánlását tolmácsolta: ok öt nap alatt fejezik be az aratást. E nagyszerű felajánlások után a megye számos állami gazdaságában, termelőszövetkezetében megkezdődött a gabona betakarításának nagy munkája. Egy-másnap bűnnek fel a kombájnokok, traktorok motorjai a komádi állami gazdaság földjein. Ebes, Nádudvar határában. Számos termelőszövetkezet földjein kereszttekben sorakozik már a dúsalkású árpa. Furla községben versenyre keltek a tsz-ek, az egyéniileg dolgozó parasztok s eleven, lelkes vetélkedés van kialakulóban Bagamér és Kodak községek között.

okozta kár, kirazódás veszélyének elhárításával újabb 2-3 százaléknyi szerveszteséget kerülünk el.

Egyesek így beszélnek:

„Mire ez a nagy stelség, nagy munkában kicsire nem adunk”. Nos, Hajdú-Bihar megyében minden százaléknyi szerveszteség mintegy 30.000 mázsa gabona kiesését jelenti. A biharkezesi járásban a várható termésből, haiszázalékos szerveszteséget számítva, 21.500 mázsa termény mehet kárba. Ez azt jelenti, hogy Komádi község mind a tizezer lakosának egyévi kenyere vesztet el. Vajjon hol lesz így több az egy munkaegységre eső jövedelem a zárszamadáskor? Vajjon melyik dolgozó parasztnak jut így több gabonája a szabadpiacra? Világos, hogy azok a dolgozók juthatnak megérdemeltén több jövedelemhez, akik haligalva a párt szavára, betartják a minisztertanács határozatát: kelő időben aratnak, mindennap délben és este keresztbe rakják a kéveket, a reggeli harmaton gereblyéznek, elsőnek hordanak be a szérűkre. Fontos, hogy népnevelőink felhívják a dolgozókat figyelmükre: a szerveszteség csökkentése végett az egyes táblákból válogassák ki az aratásra alkalmas területeket, s ott gyorsan arassanak.

Komoly segítséget

jelentek tavaly az aratási és cséplési „harci röpiapok” és „villamok”, különösen a püspökladányi, a polgári és a derecskei járásban. A sárániaiak bizony meggyorsították a cséplést, amikor egyik napról a másikra rajzos villamot kaptak a következő szöveggel: „Ébredj fel, ébredj fel Sárán! Áldos népe! A cséplésnek nálak mikor lesz már vége?” Nagyon fontos a kultúresportok, rigmusbrigádok munkája. Ezek a munkahelyeken köszöntik az élenjáró dolgozókat. Idén az aratás, cséplés és begyűjtés élenjáróit felkereső kulturbrigádok ajándékokkal is megismerik az aratási csata hőseit; már készülnek a kaszások kaszanyelére az emléklapok, a kombájnosok, a traktoristák, legjobb cséplőgép-munkacsapatok számára a versenyasztalok. Minden versenyzőhöz egy-egy album jár, amelybe a verseny heti nyertesei beírják munkamódszerüket, tapasztalataikat, tanácsaikat.

A járási pártbizottság

„Aratni meg csépelni kell, nem pedig agítálni!” Az ilyen vezetők lebecsülik a tömegekkel való kapcsolatot legfontosabb láncszemét: a meggyűjtést, elszakadnak a dolgozóktól, problémáikról, nem akarnak ezekre feleletet adni. Ezért a megyei pártbizottság legfontosabb feladatja az volt, hogy az „ügyis megye”-elvtársakat meggyőzze arról: a munkát sikeresen elvégezni csak akkor lehet, ha magunk is igyekezzünk. Az „ügyis megye”-hangulat a berettyóújfalusi járásban azt eredményezte, hogy számos község — például Újiráz — vezetői beletörődtek, hogy községükben a növényápolási, begyűjtési munkák „ügyse mennek”. Meg kellett magyarázni az ilyen elvtársaknak: aki győzni akar, az nem sokra jut az „ügyis megye” minden, mint a karikacsapás-nézettel. Aki győzni akar, az nem ér rá télenkedni, annak elő kell készítenie a győzelemhez vezető utat. A debreceni járási pártbizottság azt akarja, hogy a járás az első legyen a megyében. Ezért fordít nagy gondot a népnevelők oktatására, ezért foglalkozik behatóan a kultúrágitációval, ezért adnak ebben a járásban a pártvezetők megbízást a DISZ fiataloknak.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

Csatlakozások a „Megye legjobb kaszása” címért folyó versenyhez

Almosdról indította el ebben az évben a „Megye legjobb kaszása” címért folyó nemes versenyt Papp Kálmán dolgozó paraszt. Amikor a versenykiírás történt, elmondotta Kolozsvári elvtárs, almosdi párttitkár: — Megtanított bennünket dolgozni a múlt nyomorúsága. Az arak, kulákok földjén kénytelen volt minden percet kihasználni, maszakadtáig dolgozni, aki azt akarta, hogy családjá ne haljon éhen a hosszú téli napokon, mikor semmi munkátalcom nem volt. A derekára kötött egy keresztre való kötelecsomót a részes arató, vágta, szedte, kötötte a búzát. Tizenkettő óráig arattak az almosdi határan. Sokan kénytelen, vereshagymán dolgoztak 10-18 órát naponta.

Más világ van most, hasznát látja igyekezetének a dolgozó paraszt. Nem kell megkoplalnia a gépi segítséget. Nem éheseget többé, jóbarát a gép, megkönynyíti a munkát. De azt a gabonát is, amit még kézzel aratnak le, amúgy nagyobb igyekezettel, gondossággal kell kezelni, hogy minél kisebb legyen a szempergés. Hogy ne a földre, hanem a beadás teljesítése után a kamrába, a szabadpiacra kerüljön a kenyérnekvaló. Ezt segíti a kaszások versenye is.

Sok — Papp Kálmánhoz hasonló — jó kaszás, becsületes dolgozó paraszt van Hajdú-Biharban. Megmutatkozott ez már a növényápolásban is. Sok dolgozó paraszt nevet hirdet a községek dícsősegtábláin. Az aratási versenyben legjobb eredményt elérőket kiütetelében reszesíti a Megyei Tanács.

Nagy dícsőség egy megyében, de még egy községben is legjobb kaszásoknak lenni. Az a legkülönb legény a magyar falvakban aki a legszelebb rendet vágja, aki legkülönb munkát végi az aratás idején, amikor egész dolgozó népünk kenyérének biztosításáról van szó.

A kaszások versenvéhez sokan csatlakoztak már. Hajdúszovaton Rácz Kálmán, Kapus Sándor II-típusú tsz-estagok — aznap este, amikor a versenykiírás megjelent a Néplapban — a munkából hazatérve bementek a községi pártbizottsághoz és bejelentették, hogy részt akarnak venni a „Megye legjobb kaszása” címért folyó versenyben. 1200, illetve 1300 öl búza learatását vállalták naponta egy-egy marokszedővel. Rajtuk kívül még sokan bejelentették Szovaton, még többen Hajdúmáson és a megye több községében, hogy résztvesznek a versenyben.

Levelék érkeznek be a Néplap szerkesztőségéhez, amelyekben büszkén közlik a dolgozó parasztok — fiatalok és idősebbek — hogy „én is vagyok olyan legény, mint Almosdon Papp Kálmán, csatlakozom a versenyhez”. Majd az eredmények beszélnék és mutatják meg, hogy ki a legkülönb legény, ki lesz a legjobb harcosa az aratás nagy csatájának.

(Tudósítónktól.) A bellegelői napi árpaaratásunk eredménye 15 katasztrális hold, mely learatva, szépen keresztbe rakva dícséri tagjaink jó munkáját.

A mai nap a kaszások közötti versenyben az első helyezést Kiss János, Fórián József, Diós András kaszások együttes érte el, 3970 négyszögöles teljesítményével, ezen a területen 50 keresztet raktak össze. Második lett Erdei Péter, Tikász Sándor, id. Seftovics Lajos kaszások, akik 2800 négyszögöles teljesítményt értek el. Somogyi Sándor, Szabó Mihály, Bárdi Lajos kaszások 2690 négyszögöles eredményükkel a harmadik helyre kerültek a versenyben. Kaszásaink között tovább folyik a verseny a bellegelői Lenin tsz földjein.

Hajdúviden a kaszát nyomon követi az eke

Gyorsan halad az árpa aratása a hajdúvidi határan, de gyorsan végzik a másodvetést is. Tudják jól, hogy minél hamarabb kerül földbe a másodvetés, annál jobban fejlődik a növény.

A herekböszörményi Kossuth már harmadjára kapálja a tengerit

A bő termésért példamutatóan harcol a herekböszörményi Kossuth, a tengerit már harmadjára kapálja. Bőséges is lesz a termésük — iger a föld holdanként legalább 30 mázsa.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

A debreceni gépállomás

Az aratógépek a megye sok helyén duruzsolnak már, a debreceni gépállomás aratógépei is dolgoznak. Az aratásban eddig a legjobb eredményt Debreceni András érte el, aki 22 holdon aratta le az árpát. Nagyrábén Harangi Árpád elvtárs 33 katasztrális holdról aratta le az árpát. A község határában jól halad az aratás munkája, eddig 105 holdról többet arattak le.

„A szocializmust a zetéshez nem mai tudás, erély — ez szükséges: a problémái a való egybe Szabad Nép cikke.

Az érző problémái hallgatás, sok vezetői levei, ami cikk megjel szerkesztője, hogy so ra nem fig szervezettek, nácsok, in nem orvosok zók erőim fenyre jötte pártunk és rúan éltéi dömséget, mal fordulm és nagyobb feltárlják, m ség, van go

Sok — Varga Ró szahánovis hogy üzemi ami miatt t teljesíteni. — írja — örzésre veg erre fordít gondot a ve

Az egészé galvása meg javító Váll kaptunk a „A tüzikova pokkal ezelt löző berend beszerzését, zés készen miert nem s tán teszi fel István tüzi

Papp Sám elvtársak ar csiosztály f nem felet m a dolgozók deni, mar o öltöző. „Sok beszélni a amelyeket f orvosoltak.” irodája nem nyugodtan, hassanak...

A tanács

A tanácsor ják az embe panaszokat, relmeiket, kájában sok sen az utó leg több ten

Amikor szerkesztőse tanácsokhoz eszében bür adnak, hoss sürgetésre s dolgozók p közöny bizo meg megmu

Végh Lajo áprilisban zott. „a ter juniusát irun ta meg a

Felmond

A földmív akad hiba-b

**zások
bb kaszása
versenyhez**

ptia el ebben
e legjobb ka-
o nemes ver-
n dolgozó pa-
versenykivás
a kolozsvári
artitkar.
ennünket dol-
morúsága. Az
alkalom nem
töltött egy ka-
esemőt a ré-
szedje, kööt-
tédében arat-
tarban. Sokan
yman dolgoz-
pontja.
nos, hasznát
ek a dolgozó
megkoplalnia
Nem elcsé-
p, megköny-
zta a gébonat
el aratnak le,
ékezetel, gon-
dlni, hogy mi-
a szempérgés,
hanem a be-
n a kamraba,
erüljön a ke-
gíti a kasza-

almánhoz has-
as, becsületes
an Hajdu-Bi-
kozott ez már
is. Sok dol-
t hirdetik a
abjai. Az ara-
egjobb ered-
telésben re-
nacs.

gy megyében,
ben is legjobb
a legkülön-
faiakban aki
let vágja, aki
vegi az ara-
gész dolgozó
a biztosítást.

envéhez sokan
Hajdúszovaton
us Sándor II.
— aznap este,
hívás megje-
— a munkából
ek a községi
s bejelentet-
ának venni a
szása" emért
1200, illetve
usát vállalják
barokszedővel,
okan bejelen-
meg többben
megye főbb
szívesznek a

be a Neptun
amelyekben
lgozó parasz-
lódosek —
oltvan legény,
pp Kálmán,
nyhez".
nyek beszél-
g, hogy ki a
i lesz a leg-
ratás nagy

A bellegelői
eredménye 15
hely leartva,
rakva dícséri
t.

zások közötti
helyezett Kliss
f. Diós And-
érte el. 3070
tesítményével,
50 keresztet
ik lett Erdei
or, id. Sefc-
akik 2800
ményt értek
Szabó Mi-
aszások 2690
ényükkel a
ltek a ver-
között to-
y a bellege-

**A vezetők állandó kötelessége:
gondoskodás a dolgozókról**

Levelek a Szabad Nép június 21-i vezércikke nyomán

„A szocializmusban és a szocializmust építő államban a vezetéshez nem elegendő a szakmai tudás, a határozottság, az erély — ezenkívül még valami szükséges: érző szív az emberek problémái iránt, a dolgozókkal való egybeforrottság” — írja a Szabad Nép június 21-i vezércikke.

Az érző szív, a dolgozók problémái iránt tanúsított megfigyelés, gondoskodás azonban sok vezetőből hiányzik. Az a sok levél, ami egy hét óta, — a vezércikk megjelenése óta — érkezett szerkesztőségünkhez azt igazolja, hogy sok-sok panaszra, hibára nem figyeltek fel egyes párt-szervezetek, helyi üzemek, tanácsok, intézmények vezetői, nem orvosolták kellően a dolgozók sérelmeit. Most, hogy nap fényre jöttek ezek a hibák, hogy pártunk és kormányunk szigorúan elítéli a vezetők nemtörődőséget, a dolgozók bizalommal fordulnak a párthoz, apróbb és nagyobb sérelmeiket bátran feltárják, mert látják: van segítség, van gondoskodás.

Sok a gépállás

Varga Róza a Gépfermentáló sztahanovistája elpanaszolja, hogy üzemükben sok a gépállás, ami miatt tervüket nem tudják teljesíteni. „Meg kell valósítani — írja —, hogy szocialista megőrzésre vegyék át a gépeket és erre fordítson sokkal nagyobb gondot a vezetés.”

Az egészségvédelem elhanyagolása folyik egyes üzemrészekben. Néhány hete velem is megtörtént, hogy 3 napi szabadságra küldtek anyagihiány miatt. Mikor megjött az anyag, roham-munkát végzünk, persze ez a minőség rovására megy. — írja Varga Ferenc sztahanovista.

A vállalatok, üzemek vezetői is érzik, hogy sok hibát követtek el munkájukban, nagyon sokszor hiányzott az érző szív, sok esetben elfelejtkeztek magáról az emberről. Koroknai Jenő a Járóműjavító Vállalat főmérnöke így ír: Üzemünkben a vezetők sokszor másodrangú kérdéseket tekintik a dolgozók mindennapos gondjait, első a mozdony és a kocsimunka. Nem gondolnak ar-

gálásnál, mint az áru elosztásánál. Hiba van azonban a szövetkezet dolgozóiról való gondoskodásnál is. Kovács László hajdudorogi lakos levelében elpanaszolja, hogy a földműveszövetkezetnél dolgozott, mint csapos. Egy szép napon lezámásokken-tesére hivatkozva áthelyezték a lovakhoz. Ez ellen tiltakozott, mivel a lovak kezezéséhez nem ért, akkor visszatették ismét csaposnak. Néhány nap múlva, június 22-én megkapta felmondását, ami június 20-ával lépett érvénybe. Nemhogy 15 napra előre, hanem visszamenőleg mondták fel neki.

— Üzemünkben sok fiatal van, akik örömmel bekapcsolódnának a kulturmunkába, de nincs egy kultúrfelelős, aki erős kézzel összefogná őket. A kultúresportunk feloszlott, mert látják, hogy senki nem törődik velük. Jó volna, ha a vezetés már felfigyelne erre, mert nemcsak a termelésben, de a kulturmunkában is részt szeretnének venni a fiatalok. — írja Sóllyom Ferencé textilyári dolgozó.

A sztahanovista bírál

— Az Orvosi Műszergyár a debreceni üzemek élcsoportjában foglal helyet. Büszkeség tölt el bennünket eredményeink láttán. Nem szabad azonban a hibák fölött sem szemet hunyni. Hiba van az anyagellátásnál. A szükséges nyersanyagot 2-3 heti késéssel kapjuk meg, ezért a zsákja folyik egyes üzemrészekben. Néhány hete velem is megtörtént, hogy 3 napi szabadságra küldtek anyagihiány miatt. Mikor megjött az anyag, roham-munkát végzünk, persze ez a minőség rovására megy. — írja Varga Ferenc sztahanovista.

A vállalatok, üzemek vezetői is érzik, hogy sok hibát követtek el munkájukban, nagyon sokszor hiányzott az érző szív, sok esetben elfelejtkeztek magáról az emberről. Koroknai Jenő a Járóműjavító Vállalat főmérnöke így ír: Üzemünkben a vezetők sokszor másodrangú kérdéseket tekintik a dolgozók mindennapos gondjait, első a mozdony és a kocsimunka. Nem gondolnak ar-

ra, hogy úgy lehet nyugodtan dolgozni, ha a feltételek biztosítva vannak. Különösen megmutatkozik ez a művezetőknel, akik az általuk elintézendő ügyekkel a vezetéshez utasítják a dolgozókat és a dolgozók belefáradnak a sok sétálásba. Az egészségvédelem, a védőberendezések körül is sok hibát követtünk el...

Lenner Zsigmond a Ruhagyár igazgatója a Szabad Nép vezércikke után jobban, körültekintőbben szétnézett üzembem. Rájött, hogy sok mindenben nem felelt meg annak a követelménynek, amit a vezetőktől elvárnának a dolgozók. Ezeket írja többek között: Igéretet tettünk a dolgozóknak, hogy a jelenlegi szűk, kényvelmen öltözöt, második helyiséget tágassá, kényelmessé tesszük. A helyiség elkészült, a berendezését azonban két hónap óta elhanyagoltuk. Sok-sok hibát kell még kiküszöböl-nünk.

Megértettem a vezércikk tartalmát, feladatomat: úgy vezessünk, hogy dolgozóink szeressék üzemüket, örüljenek alkotásainknak, szabadon bíráljanak, hozzák felszínre az újat, a rosszát és mi a felvetett hibákat orvosoljuk, a jó kezdeményezéseket megvalósítsuk.

A dolgozók a vezetők levelei az egészséges viszony, a dolgozók és vezetők közötti jobb kapcsolat kibontakozását jelentik. Dolgozóink bátrabban, harcosabban mondanak bírálatot, a Szabad Nép vezércikke bátorította fel őket. Az üzemek, vállalatok, tanácsok vezetői sokat tanultak ebből a cikkből és ha igéretük nem marad ígéret, ha szívvel és ésszel nemcsak ésszel irányítanak, az a sok probléma, ami most felmerült és ami még szunnyadozik, később kerül felszínre, meghallgatást és orvosiást fog találni.

Átadták rendeltetésének ötéves tervünk új alkotását, a debreceni Irodaházat

Debrecen új arculatát szépiíti a Vörös Hadsereg útja és a Béke útja sarkán épült új Irodaház, amelyet tegnap délelőtti átdedekelésének. Az ötemeletes épület 170 szobájában kapott helyet a megyei tanács, amelynek dolgozói így egészségesebb és megfelelőbb körülmények között végezhetik munkájukat. Az új otthon: egyszerű, világos és erős, mint amilyennek lennie kell tanácsainknak; egyszerűnek, bürokráciamentesnek, a nép számára érthetőnek; világosnak, hogy a legkisebb zugba is betekinthessen a nép éber tekintete és erősnek, amely a dolgozó tömegek segítségére, erejére, kezdeményezésére épül. Az új irodaház — mint volt a régi „vármegyeházának” — nincs árkádos folyosója, vagy cikornyák és diszítőelemek túlzásbavitt bősége, de vannak a dolgozók igényeit kielégítő irodahelyiségek, korszerű konyhája, klubhelyisége, könyvtára. Nincsenek falain gipszminiaték, sem mázsás csillárok, de vannak tisztalevegőző szobák s falait vezetőink areképei díszítik.

Az átadási ünnepségen megjelent **Palitz Mihály** elvtárs, a helyiipari miniszter helyettese, **Kerekes Antal** elvtárs, a megyei pártbizottság szervező titkára, **Hegyi László** elvtárs, vezérör-

nagy, **Ménes János** és **Barbai Kálmán** elvtársak, a belügyminisztérium főosztályvezetői, **Péter János** református püspök, a Béke-Világ tanács tagja, a párt, a tanács, a tömegszervezetek vezetői, a megyei tanács dolgozói.

Az új Irodaház tanácsstermben megtartott ünnepségen a magyar és szovjet himnusz elhangzása után **Barbai János** elvtárs, a megyei tanács elnökhelyettese tartott üdvözlő beszédet, majd **Békés Rita**, a Csokonai Színház tagja szavaltja el **Alexej Szurkov**: „Fel a fejlel becsület ember” című versét. Ezután **Palitz Mihály** elvtárs, a helyiipari miniszter nevében átadta rendeltetésének az irodaházat. Kiemelte az új irodaházban dolgozóktól, a megyei tanács dolgozóitól jobb munkát vár dolgozó népünk.

Kolozsvári Lajos elvtárs, a megyei tanács elnökhelyettese mondott ünnepi beszédet. Többek között hangsúlyozta: az új Irodaház minden betonpillérében és minden kőkövájában a dolgozó nép millióinak esze, szíve, akaratja, békevágya van benne. Ez teszi széppé, erőssé és otthonná! Mi, a megyei tanács dolgozói csak úgy fejezhetjük ki méltón hálánkat és köszönetünket új otthonunkért a pártnak és dolgozó népünknek, ha a munka jobb meg-

Határozott, gyors intézkedéseket a dolgozók jogos kívánságainak teljesítésénél

Behatóan tanulmányoztam a Szabad Nép június 21-i vezércikkét, mely újból a dolgozó embert, a róla való gondoskodást állítja a figyelem előterébe. Az elhangzottakhoz nekem is van néhány megjegyzésem.

Igen szembetűnő jelenség a 61/1. Építőipari trösztnél, hogy szertelenül helyeztetik egyik helyről a másikra az embereket. Hogy néz ki ez a gyakorlatban? A lehető legrosszabbul! Epp az elmúlt héten történt meg, hogy több műszaki vezetőknél új munkahelyet jelöltek ki Nyiregyháza, Monokon. Erről a fontos lépésről azonban csak az indulás előtti napon értesítették őket. Mi ez, ha nem a dolgozók jogainak semmibe vévése, hiszen egy nap alatt nem lehet a műszaki rajzokat, a bérlistát, az egész munkahelyet a fontosabb problémák feltárásával együtt átruházni egy új vezetőre. Ebből következik aztán a kapkodás, a család elköltöztetésének több vitás kérdése, ami igen helytelen és egészségtelen. Aki a trösztnél így cselekszik, az megelégedezik az élő emberről, a dolgozók jogairól.

A tisztálkodás, a fürdés tekintetében sincs nálunk minden rendben. Tavaly a vezetés nagyon helyesen úgy oldotta meg ezt, hogy szerződést kötött a debreceni fürdő igazgatóságával, és kedvezményes fürdőjegyeket vett. Az idén ez megszűnt azzal a jelszóval, hogy első a „gazdaságosság”. De kérdezzük mi, milyen takarékoság az, mely a dolgozók tisztaságának rovására történik, mely elfelejti,

hogy különösen az építőiparban erre nagy szükség van?

A jelenlegi megoldás nem kielégítő, nem jó. Mindössze kezdetleges helyi zuhanyozók állnak a dolgozók rendelkezésére, azok is primitíven vannak felszerelve. Hogy e tekintetben milyen a közömbösség, jellemző, hogy az Építők sporttelepén létesített zuhanyozókat akarták 900 embernek felajánlani, amelyek csupán 13 ember igényének kielégítésére épültek. Hol nyilvánvalóan megitt a dolgozó emberről való gondoskodás, az egészségvédelem fejlesztése? Nekünk nem liberális, hanem harcoss tettek kelletnek, olyan tettek, melyek a vidéki dolgozók elszállásolásának kérdését is megoldják.

Ugy tudjuk, hogy erre a célra egy központi munkásszálló megépítésére 325 ezer forintot kapott a tröszt, a pénzt azonban más beruházásokba fektették.

A fennálló hiányosságok egyik oka, hogy a gazdasági vezetés többé-kevésbé elszakadt a párt-szervezettől. Főbb fontos kérdésben, mint az áthelyezéseknél is, a párt és a szakszervezet megkezdése nélkül döntenek, aminek hátránya nem egy intézkedésben lemérhető.

Szűnjön meg már végre ez a helytelen állapot. Gazdasági vezetőink (ez egyébként az egyes-egyes üzemi pártvezetőségre is vonatkozik) foglalkozzanak többet a dolgozók jogos kívánságaival, kérdéseivel.

Annak a jelszónak, hogy „legfőbb érték az ember”, egy percet sem szabad elhanyagolni!

Molnár Lajos,
61/1. Építőipari Vállalat.

**„Nevelési módszer”
Tító Jugoszláviájában**

Ljubo Riszticsnek a „Borba” című lap szerkesztőségéhez írt leveléből kitérünk, milyen ember-telenné bannak Jugoszláviában az ifjúmunkásokkal. Bjeljában a munkásifjak egy ifjúsági ankéton könnyezve beszéltek nehéz életükről. Ismét Okano Okanovic ipari tanuló a többi között elmondotta, hogy három éve dolgozik már, de orvosi vizsgálaton még egyszer sem volt. Tomiszlav Rikert ipari tanuló ugyancsak 3 éve dolgozik, de szabadságra

még sohasem engedték. Mestere üti-veri. Dragutin Tot két éve dolgozik már Gavrićs Vukatos műhelyében, szabadságot még sohasem kapott és arra a kérdésre, hogy megverték-e, a következőképpen válaszolta: „Mestere általában szidalmazza, veri és szakmai munkája helyett házimunkát kell végeznie.”

Blažoje Pavlović ugyanabban a műhelyben már harmadik éve dolgozik, fizetést nem kap, szabadságra nem engedik. Nemesak a mester veri, hanem a fia is. Reggel 6 órától késő estig dolgozik és még a mester feleségének is segíteni kell a házimunkában.

Az ipari tanulók elmondták azt is, hogy naponta fiz, sőt még annál is több órát kell dolgozniok.

Ujítással gyorsítják a szénajújtást

A Hortobágyhoz tartozó borsói állami gazdaságban 28 hold területen lekaszáltak az elmúlt napokban a rétisznát. Miután megszáradt, rudasokba gyűjtötték. Arra azonban már nem volt idő, hogy a rudasokat emberi erővel összehordják sok más hasonlóan fontos munka lefolytatta a munkakerőt.

Komádi László műhelyvezetőnek nagyüzemi ötlete támadt: egy 3 méter széles, két keréltre szerelt fenyőfarudakkal ellátott kocsiszerű szerkezetet készített. A kerékek önbeállóak. A szerkezetet Makai Mihály „K 40”-es traktorára elé kapcsolták és így próbálták a rudasokat a boglyák számára kijelölt helyre, a traktor segítségével összerakni. A kísérlet kiválóan sikerült. Három-négy, sőt öt rudast is „felmarkolt” egyszerre a gép és 60-70 méterre is eltolja anélkül, hogy elcsorgatta volna a szénát. Öt óra hossza alatt a 14 boglyára való szénamár a helyén volt, csak össze kellett rakni.

Makai Mihály traktoros így 5 óra alatt 20 ember egy napi munkáját végezte el Komádi László újítása folytán.

A legsürgősebben pótoljuk a növény-ápolásban elkövetett mulasztásokat

A nagylétei járás kivételével lemaradás van a növényápolás végzésében. Súlyos mulasztás ez, mert kevesebb terményt jelent, ha legsürgősebben nem pótoljuk a mulasztásokat.

A kapások bő termését csak a kapálás elvégzésével a jó gyomtalanítással biztosíthatjuk. Erről felelkeznek meg különösen a debreceni járás és Debrecen város területén. Itt vagyunk a búza aratásának küszöbén és sem a debreceni járás vezetői, sem Debrecen város nem mozgósította még teljes erejét ahhoz, hogy aratás idején az elhanyagolt területeken befejezzék a gyomtalanítást.

Minden perccel használjanak fel

a lemaradt területeken a kapások ápolására. Dolgozzanak vasárnap is, hogy pótolják a mulasztást. A növényápolásban elmaradt területek, a legelőterületekben vonják be jobban a családtagokat a munkába, nincs most ideje a kényelmes, kedésnek, súlyosan vétenek saját érdekük ellen is azok, akik ezek.

Járás neve	cukorrépa II. kapálás	burgonya II. tölt.	kukorica II. kapálás	napraforgó II. kapálás
1. Nagyléta	100	100	100	100
2. Biharkeresztes	100	100	99.3	99.3
3. Derecske	97.1	99	91.2	100
4. Berettyóújfalú	100	89.9	93.2	96.8
5. Püspökladány	80.4	100	93.8	97.4
6. Polgár	89.8	99.9	78.4	76.1
7. Debreceni járás	67.6	91.5	79.7	93.5
8. Debrecen város	77	94.3	64.2	81

Miért ellensége saját pénzének az ebesi Vörös Csillag tagsága?

AZ ELMULT ESZTENDŐBEN az ebesi Vörös Csillag termelőszoövetkezet a megye egyik legjobban dolgozó tsz-e volt, a megyei versenyzésben is birtokában volt. Azt hittük, hogy ebben az évben ismét azt a Vörös Csillag termelőszoövetkezetet találjuk, mint az elmúlt évben. Földterülete ugyanaz — igaz, hogy valamivel nagyobb — épületel ugyanazok, de a munkával már egész másképp állnak.

Ebben az évben nyugodtan lehet mondani, hogy eddig rossz munkát végeztek a növényápolásban, hiszen az 50 hold cukorrépa-ból még mindössze csak 11 holdat egyeltek ki, a 12 hold takarmányrépából még semmit, az 50 hold kukoricát csak kétszer húzták meg, a 20 hold babból pedig mindössze 9 hold van megművelve, csupa gyom az egész tábla, vadrepece virít a Vörös Csillag tsz földjein.

HOGY MIÉRT ilyen rossz a tsz munkája, arra különböző magyarázatokat kapunk. Egyesek szerint azért nem halad a munka, mert nagy a földterület, 1200 hold és kevés a dolgozó tag. Valóban nem sok taggal dolgozik a Vörös Csillag, mindössze 52-en dolgoznak a növénytermelésben és 12 családtag.

De vajon hol vannak a többi családtagok, miért nem dolgoznak? Vezendi Péterné, Katona Sándorné, Boruzs Erzsébet és lánya, Boruzs Eszter nyugodtan dolgozhatnak, de még egyetlen egy napot sem dolgoztak a tsz-ben, éppen úgy, mint Vezendi Róza és még mintegy 15-20 családtag.

A Tsz VEZETŐSÉGE tehát nem igyekezett azon, hogy meggyőző munkával bevonja a családtagokat, hogy jobban menjen a munka, bőségesebb termést takarítsanak be és így magasabb jövedelemhez is jussanak.

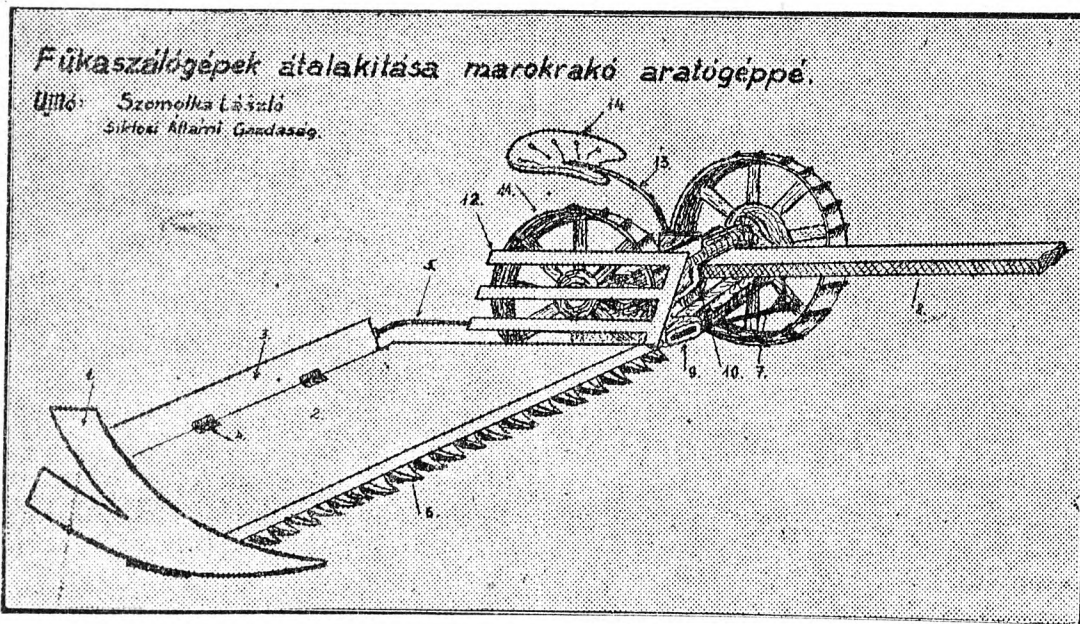
Az aratás már küszöbön áll a Vörös Csillagban is, s hogy akarják learatni azt a 407 hold kalászt, mikor csak mintegy 200 holdon arat majd gép. Nemcsak a családtagok bevonásával van azonban hiba. Bizony, nem egy tag eprézni ugyan ráér elmenni, félnapokat az eperfa alatt ülni, mint Simon Lajos, Simon Sándor, Tökés István, de a tsz-ben nem igen sokat dolgoznak, hetenként alig 3 napot. Igaz, hogy már vontak le tőlük munkaegységet, de miért nem magyarázzák meg nekik azt, hogy ha nem dolgoznak, akkor a zárszámadás-

kor maguk látják a kárát, az ő kamrájuk fog üresen maradni.

Hiba a Vörös Csillag tsz-ben az is, hogy a területet nem mindennél osztották fel egyénekre, a cukorrépa, takarmányrépa, kiosztották a tagoknak, de a kukoricát már nem és így természetesen nem is lehet majd prémiumba részesíteni azokat a tagokat, akik becsületesen dolgoznak kora hajnaltól késő estig, mint Nagy János is, Harsányi Mihály, Kovács András, Kovács János és még egy jó páran, akik azt akarják, hogy bőséges termést takarítsanak be a kövér földről.

JO MUNKÁT VARUNK az ebesi Vörös Csillag termelőszoövetkezetétől s ideje lesz, ha minden tag, minden családtag erejét megfeszítve dolgozik azért, hogy még boldogabban éljenek. Itt elsősorban a párttagokra vár a legnagyobb feladat, nekik kell példát mutatni, a munkában élen járni, nem úgy, mint Vezendi Sándor, aki párttag létére is családtagjait nem vonja be a munkába. A jó munka — jó jövedelem. Ezt tartásuk szemük előtt a Vörös Csillagban, igyekezzenek azon, hogy mire az aratás dandárja megkezdődik, ne legyen gaz földjeiken.

Fűkaszalógépek átalakítása aratásra

A gyors betakarítás érdekében a megyében található összes fűkaszalógépeket át kell alakítani, hogy aratni is tudjanak vele. A termelőszoövetkezetek tulajdonában száznál több fűkaszalógép van és ha ezeket átalakítják, lényegesen gyorsul az aratás.

Az átalakított fűkaszalógépet lóval, vagy traktorral is lehet vontatni. Ha lóval vontatják, akkor ketten ülnek rajta, a kocsis és a gépkezelő.

A gépkezelő a billenő deszkát a megindításkor felhúzza tartja. Egy gereblyével előrenyúlva a levágott gabonát az asztalon összegyűjti. Amikor az asztalon egy marokkravaló összegyűlt, a billenő deszkát visszaengedi és a gereblyével letolja a markot a földre. A gép 16 órai teljesítménye 10 hold.

A fűkaszalógép átalakításának módja a következő: a fűkasza-

le mögé asztalt illesztünk (2), amelyen a levágott gabona összegyűl. Az asztal mögé billenő deszkát szerelünk (3) két pánttal, az asztal végére pedig gabonaterelőt (1). A billenődeszka egy húzárról pedálszerkezettel mozgatható (7, 8, 9, 10, 11). A háromágú villaszerkezetet a tengelyre felszerelt ülésen (14, 13) helyet foglaló dolgozó mozgatja.

Lapzártakor jelentik

Gördülőcsapágygyár dolgozói örömmel jelentik, hogy félévi tervüket június 27-én 1 órakor befejezték. Büszkén álltak a tegnapi békenagygyűlésen megjelent külföldi vendégek előtt, elégelettek kötelezettségüknek.

Ezzel az eredménnyel is a Béke-Világ tanács felhívásának valóra váltását segítették elő. Ugyancsak befejezte félévi tervét a Textilgyár is.

Vasárnap is csépelik az ősziárpa-t a borsósi állami gazdaságban

A borsósi állami gazdaságból jelentik:

Pénteken megkezdtük az ősziárpa cséplését egy villamos-cséplővel. Hat lovasiga és egy vontató hordja az asztalra a keszleteket a tarlóról. Folyamatosan, állandóan lehet adni a kévéket az 1040-es cséplő dobjába.

Első napon — pénteken délután — 10 órától estig 92 mázsa

mag került a zsákokba. Jól fizet az ősziárpa, ki gondolta volna évekkkel ezelőtt, hogy a Hortobágyon több mint 12 mázsa árpa-termést lehet elérni a széken.

Ma, vasárnap is folyik a cséplés a borsósi gazdaságban. Hétfőn pedig már két cséplőgép áll munkába, hogy mielőbb elvégezzék az ősziárpa cséplését.

Lassan halad Komádiban a szálastakarmány begyűjtése

Komádiban a szálastakarmány beadása május 29-én kezdődött meg. A 29-i és 30-i begyűjtőt szemennenyiség eredménye úgy mutatta, hogy előreláthatólag 10-12 nap alatt teljesíti a község szénabeadási tervét. Két napon a tervnek 15 százaléka gyűlt be. A későbbi napok azonban mást igazoltak. A 30-án megindult cséplések hátráltatták a beadást, mert sok dolgozó paraszt nem gyekezett azon, hogy a lekaszált szénát idejében felgyűjtse és behordja. Nagy része a rendement tönkre. Pedig a dolgozó parasztok tudják, milyen nagy kincs a takarmány. Különösen a tavalyi nehéz takarmányozási viszonyokból tanulhattak sokat. Mégis sok dolgozó paraszt elhanya-

golta a gyors betakarítást. Sokan úgy cselekedtek, hogy a kaszálóról nem a begyűjtőhelyre, hanem haza vitték a szénát. Ezek a dolgozó parasztok még most sem tettek eleget szénabeadási kötelezettségüknek. Így fordult elő az, hogy szálastakarmányból a község június 16-ig csak 25 százaléka teljesítette beadását.

A gyenge eredmény miatt a komádi tanács is ludas, mert nem ellenőrizte, hogyan folyik a községben a szénabeadás és behordás. Belenyugodott abba, hogy ez a munka gyengén megy. Hasonló a helyzet Magyarhomorogon is, ahol 20 százalékát teljesítették a dolgozó parasztok a szénabeadásnak.

Fekete József, Komádi.

A másodvetésben első a megyében a dorogi B. Papp Péter

Negyedszer kapálják már a jó termést ígérő burgonyát B. Papp Péter hajdudorogi dolgozó paraszt és Margit leánya. Megérdemli, hogy neve a dicsőségtáblán legyen, mert már learatta az ősziárpa tőkákkal ezelőtt és be is vetette a tarlót rövid tenyészidejű kukoricával — elsőnek a megyében.

Aki versenyt indított „A legjobb kaszás” címéért

„Tízennyéves fiammal kettesben naponta ezer öl gabonát aratunk le. A kasza után pedig jár az eke” — mondotta Papp Kálmár, Almosdon és versenyre hívta Székely Endre dolgozó parasztot. Az egyezséget kemény kézfogással pecsételték meg.

Magyar szülnék m...
runk nem...
emelő, bold...
készül el...
gyan harc...
darabért...
képzős üze...
ti példány...
mi előreh...
és műszaki...
erősítés...
nek eredm...
Büszkék...
ágyainkra...
el éberség...
most is fe...
lasztások...
mint mind...
posztra, id...
várógni az...
meges mi...
próbálkoz...
közülük m...
csoltak, va...
leplezték...
között ébe...
ban néha...
üzembe be...
tartozik B...

Kette...
Ki ez az...
annyt, hog...
lete, földj...
gépje volt...
lehetett m...
szivárgott...
tesen bölc...
ténykedés...
szor dicsé...
kösörüs a...
ellentéket...
zött, nyilat...
mezellenek...
re. Legutó...
tos blokk...
ta meg, a...
ségről is...
ten lézeng...
ugyanis N...
ját eltávo...
nyinak, ak...
magától, a...
dóan stemp...
ról így töb...
hogy bent...
Miker Sipe...
est felfede...

Nem ese...
Véled ese...
— szárnya...
melódiai, k...
tefelejtett...
beszúcsított...
tülbe lop...
állnak. Hal...
fel tekint...
elsőemle...
lik enckel...
be ezeket...
dallamokat...
A jól...
akad egy...
a felelet...
Együtt...
Azán tö...
dóan hozz...
szülnék...
Lázás m...
próbaterm...
tetés részt...
nak hata...
képviselm...
stétét. Bec...
gálni erre...
Czövek...
vezetője...
újra ingbe...
a tülét. Le...
— A sz...
lépjen be...
ciót. A jól...
pes szólam...
még elégg...
sítésre szor...
Nagy fel...
lyes össze...
hiszen er...
mint húsz...
tül. Túl va...
nem szere...
versenyen...
gokat kelle...
kal felcser...
rabaszeus...

Keményebb harcot az ellenség, a dolgozók lebecsülése ellen a Golyóscsapágygyárban

Magyar golyóscsapágyak készülnek már Debrecenben, iparunk nem kis büszkeségére. Felémelő, boldog érzés látni, hogyan készül el belőlük egyre több, hogyan harcolnak már a napi ezer darabért a Széchenyi-utcai átképzős üzemben. Az első kísérleti példányok után szinte forradalmi előrehaladás ez, a dolgozók és műszaki értelmiségiek közös erőfeszítésének, leleményességének eredménye!

Büszkének vagyunk golyóscsapágyainkra, de ez nem altathatja el éberségünket az üzemben még most is fellelhető hibákkal, mulasztásokkal szemben. Általában mint minden fontos termelési posztra, ide is igyekezett beszivárogni az ellenség. Főleg a tömeges munkásfelvételek idején próbálkozott ilyenével. Sokat közülük már felvétel előtt eltanácsolták, vagy maguk a dolgozók leplezték le munka közben. A fokozott éberség ellenére is azonban néhányuknak sikerült az üzembe befészkelődni. Ezek közé tartozik Rátonyi István kulák is.

Ketten egy gyékényen

Ki ez az ember? Bevezetésül annyit, hogy régebben hentes üzlete, földje, két garnitúra cséplőgépe volt. Mikor ezzel már nem lehetett manipulálni, ügyesen beszivárgott az üzembe. Természetesen bölcsen elhallgatta eddigi ténykedését, előéletét. Itt „sokszor dicsért ügyességét” mint közörszóra arra használja fel, hogy ellentéteket szit a dolgozók között, nyíltan támogatja a fegyelmezelleneket. Több példa van erre. Legutóbb Nagy Lukács lakatos blokkoló kártyáját hamisította meg, amíg a fegyelmezetlenségéről ismert munkás Budapestben lézengett. A történet szerint ugyanis Nagy Lukács munkalapját eltávolítás előtt átadta Rátonyinak, aki azt épp úgy, mint a magáét, a blokkoló óránál állandóan stempliztette. Nagy Lukácsról így több napon át azt hitték, hogy bent dolgozik az üzemben. Mikor Sipos János esztergályos ezt felfedezte és jelentette a ve-

zetőségnek, akkor Rátonyi az éber munkást, aki egyben párttag is, „kommunista spiclinek” nevezte. Az üzembe is lement és itt is így adott hangot véleményének.

Vele mint a munkásszálló gondnokával, illetve lakójával is sok baj van. Ott is pártolja a lazaságokat, jeleneteket, összetűzéseket provokál, amiért Varga elvtársnő, az üzem szociális felelőse már nem egyszer figyelmeztette.

Rátonyinak az üzemből való eltávolítását többször kérték a dolgozók, de konkrét intézkedés még nem történt ebben az ügyben. A felmondó levél ugyan megvan, de Várhelyi elvtárs aláírásával ellátott intézkedés még most is ott hever Bergmann György elvtárs fiókjában Nyilván ez a dolgozók véleményének elhallgatása, az osztályharc elkenése, amit nem szabad megtérni az üzemben.

Nem mindig érvényesül az alulról jövő bírálat

Harcot kell hirdetni az üzemben a dolgozók lebecsülése, jogos igényeinek elhanyagolása ellen is. Megengedhetetlen, hogy amikor figyelemreméltó eredmények születnek a golyóscsapágyak készítésénél, egyesek fölényesen, kihívóan bánjanak a dolgozókkal. A dolgozó ember megbecsülése, a róla való gondoskodás, pártunk politikájának egyik legfőbb ismérve, ettől a Golyóscsapágygyárban sem szabad eltérni!

Sajnos, gyakran előfordul még helytelen intézkedés. Egyes vezetők és dolgozók között nem a legjobb a kapcsolat. Gyakran nem érvényesül az alulról jövő bírálat, a panaszok és kérelmek gyors elintézése. Igen kirívó példa erre, ami az átképzés üzemben történt a napokban. Morva József üzemvezető ingerülten kérdőre vonta Kovács Imréné átképzőst, hogy miért ül munka közben. Mikor Kovács elmondta, hogy erre a csoportvezetőjétől kapott engedélyt, mivel terhes, Morva így válaszolt:

— Minek jön dolgozni, ha anyának készül (!).

Nagy Imre főkönyvelő részéről is többször megnyilvánul a dolgozók lebecsülése. Lekezelően bánt munkatársaival, kivételeket, megkülönböztetéseket tesz. Nemrég Varjas Dénesné kapuellenőröt is udvariasan felszólította, hogy mutassa meg a táskáját.

— Nem tudja, ki vagyok? — szolt rá fölényesen, gúnyosan Nagy és kiment az üzemből. Kétféle fegyelem semmiképpen sem lehet az üzemben, egy a vezetők, egy a dolgozók részére. Ezt Nagy Imrének is tudomásul kell vennie!

Harcot a megkülönböztetés, a helytelen intézkedések ellen

A helyes szellőztetés s a lakások jó elosztása terén ugyancsak rendet kell teremteni. Az ezzel kapcsolatos intézkedések miatt sok a panasz. Nem egyszer előfordul, hogy egyesek rövid idő alatt lakáshoz jutnak, míg mások ilyen értelemben hiába kilincselnek. A sógorságot, komaságot végleg meg kell itt szüntetni és beérkezési sorrendben kell a kérelmeket elbírálni.

A Golyóscsapágygyárra a közeljövőben újabb fontos feladatok várnak. Ezek a feladatok megkövetelik, hogy kemény harcot folytassanak az üzemben az ellenség ellen, s fokozottabban gondoskodjanak a dolgozó emberről.

A vezetők soha egy percig se tévésszék szem elől Sztálin elvtárs mondását:

„A mai munkás úgy akar élni, hogy minden anyagi és kulturális szükségletét kielégítse az élelemmel való ellátás terén is, a lakás terén is, kulturális és minden egyéb különféle szükségletének biztosítása terén is. Joga van erre, mi pedig kötelesek vagyunk biztosítani számára ezeket a feltételeket!”

A 150 holdas Gáspár kulákok szabotálják a növényápolást

A becsületes, munkaszerető parasztember ma olyan örömmel dolgozik a határban, mint még talán soha. Leikesíti az a tudat, hogy a gazdag termés tovább erősíti az országot, bőséges lesz a dolgozók kenyérrel való ellátása, még gondtalanabb, vidámabb az élet a falun és városban egyaránt.

Igy azonban csak azok gondolkoznak, akiknek kedves a béke, akik építeni akarnak, akik szeretik a hazát. Nem így a többiek között öv. Gáspár Miklósné 150 holdas kulák és két leiható fia: Gábor és Bence. Gáspár Bence a nagyobb gazember. Mindent szeret, csak dolgozni nem, egy kanál vízben megölné a dolgozó embert, ha tehetné. Út már börtönben is szabotálásért. A büntetés azonban mit sem javított rajta, hiába, kutyából szalonna, botból borotva” nem lesz soha.

A 150 holdból most 60 holdon gazdálkodnak, de hogyan? Kibálgatnak, kapálgatnak, hogy beköszök a világ szemét. A kukorica csupa gaz, ha tehetné, inkább

ültetnék a gyomot a kukorica közé, sajnálják kivágni, a dudva nekik szövetségeseik. Tudják, hogy a több termés annak a hatalmát erősíti, aki nem engedi, hogy a kulák most is a mászárjában élőkódjék, mint a multban tette — a dolgozó népet.

Két ökrös bög, 8—10 sertés réfog az óiban. Baromfi is van szép számmal a kulák udvarán, de a beadással sehogyan sem áll. Csupán az ő hátralekű miatt nem tudja teljesíteni Fülöp közöset begyűjtési tervét.

Mint a kolonc, úgy húzzák vízszafelét a községet. Nem csoda, ha a dolgozó parasztnak határtalanul gyűlölik.

Vigyázzanak és éberen figyeljék, különösen az aratás és cséplés idején, nehogy egy szem gabonával is megkárosítsa a dolgozókat ez a minden hájjal megkent, cinikus, elvetemedett osztályellenség. A törvény pedig szigorúan bánjon el vele a növényápolás szabotálásáért.

Büntetés a munkahely önkényes elhagyása miatt

Munkaszerződés ellenére önkényesen otthagyták az Ohati Alami Gazdaság nagymajori üzemegységét Kun Albert, Demeter Sándor, Abuczki Sándor és Gyenes Sándor tiszacsegei lakosok s ezáltal nagymértékben akadályozták a gazdaságban a mezőgazdasági munkák sikeres elvégzését. A bíróság őket jog-

erősen 4—6 hónapi javító-nevelő munkára ítélte, bércsökkentéssel.

Hasonlóan jár el a bíróság mindazokkal szemben, akik a vállalt kötelezettségeik semmibevétele mellett a legfontosabb dolgozóknak otthagyták munkahelyüket minden jogos indok nélkül.

Papp Imre hajdúbagosi dolgozó paraszt levele katonai fiához

Papp Imre honvédeké, Dunaföldvár.

Kedves Imre fiam!

Jóformán meg vissza sem értél önapos szabadságra, már tudatod az itthoni dolgok felől. Azért sietek az irással, mert tudom mennyire érdekel a mezőgazdasági munkák állása, hogy 63 éves fejjel hogyan tudok megbirkózni a sok munkával.

Nem mondom, feljérne a se-

gítséged most ebben a nagy dolgozóban. Jól jött az a pár nap szabadság is, amire most itthon voltál. Tudatlak kedves fiam, hogy az őszirpa, — amit itthon léted utolsó napján levágtál, — már keresztben van és pár nap múlva csépléjük is. A szénát is felgyűjtöttük, amit együtt vágunk le. Most már a kapálással rendben volnánk. Az aratásig hátralévő időt így a szóval apólasára kell fordítani. Ma is locsoltam egész nap, mert itt-ott már látni hibás leveleket a szőlő között. De azért nincs baj! Lesz bor összel, ne bússulj! A gabona nagyot értett egy pár nap alatt. Ugy nézem, hogy nemcsak a rozs, de a búza is megadja a 10 mázsát. Pár nap és megkezdjük az aratást. A közös szénát is kijelölték és úgy sikerült, hogy a mi gabonánkat cséplik majd elsőnek. Ennek örülök is, hiszen tudod, hogy én soha nem szerettem utolsó lenni. Pár hét múlva — ha hazajössz — már új búzából eszel kolácsot.

Kedves fiam! Amint látod, munkában nincs itthon hiány, nem tagadom, elkélne a segítség, de tudod, hogy neked most másutt kell helyt állni. De ismerlek, hiszen a fiam vagy, tudom, hogy nem hozol szeggyent a fejemre. Nagyon boldog voltam, amikor itthonléted alkalmával megmutattad a bizonyítványt a motorvezetői tanfolyam sikeres elvégzéséről. Látom, hogy ember lesz belőled.

Áld is meg a helyed becsülettel. Tevél most edes hazánk nékének megőrzését bízták. A te feladatod most, hogy megtanulj és elsajátítsd a katonai tudományt, a te dolgod most az, hogy vigyázz határainkra. A mi dolgunk pedig az, hogy gondosan takarítsuk be a bő termést. Legyel nyugodt, itthon nem lesz semmi baj. Büszke lehetsz rám, mert én megfogadom, hogy első leszek a beadással, de te is legyel első a kiképzésben, — parancsnokaid — de én is — büszkének lehessünk rád.

Ha megkapod leveletem, írjál, mert tudod, mennyire várom mindíg a válaszádat.

Szerető apád.

A VIT-re készül a Debreceni Népi Együttes kórusa

„Nem esek én a verembe, Véléd esek szerelembe...” — szármagának Kodály kellemes melodíái, kizsóknek a nagy, nyitvatelejtett ablakon, hogy azán beszinesítve az estét, a járókelők fülebe lopakodjanak. Sokan megállnak. Hallgatónak, közben fel-fel tekintenek a járási kultúrház elsőemeletén ablakai felé: vajjon kik énekelnek, kik kiádk az estébe ezeket a fülbemászó, sokszínű dallamokat?

A jól informáltak — mindig akad egy-kettő — megadják rá a feleletet: „A Debreceni Népi Együttes Kórusa.” Aztán többen még sokatmondóan hozzátesszik: a VIT-re készülnek...

Lázás munka folyik a kórus próbatéremében. Nagy megtiszteltetés részt venni a világ ifjúságának hatalmas seregszemléjén, képviselni azon hazánk művészi életét. Becsülettel rá kell szolgálni erre a kitüntetésre.

Czövek Lajos elvtárs, a kórus vezetője nekimelegedve, felgyúrt újjá ingben dirigál. Valami sérti a fülét. Leinti a kórust. — A szoprán erőteljesebben lépjen be! — adja ki az instrukciót. A jól összeválogatott, ütőképes szólamok mellett, a szoprán még eléggé gyenge. Egy kis erősítésre szorul.

Nagy feladat volt a kórus helyes összetételének megteremtése, hiszen eredetileg tagjainak több mint húsz százaléka 30 éven felüti. Tul vannak a korhatáron, nem szerepelhetnek az ifjúsági versenyen. Igen jó és értékes tagokat kellett ezért fiatalabbakkal felcserélni. Különösen a kontinensprobléma volt aggasz-

tó, a kórusvezető lelkes munkája nyomán azonban ez is megoldódott.

Azt lehet mondani, a kórus lekiádkozta a VIT-tel kapcsolatos átszervezés nehézségeit. A „törzs” mellett az ifjú tagok egyre erőteljesebben fejlődnek. A szólamok külön szólamvezetőikkel tartanak rendszeres próbákat. Ottványi Ottóné, Papp Lajos nagy igyekezettel képezi a kórus különböző hangszíni csoportjait. Segédkezik ebben a munkában Németi Eva, az Alami Népi Együttes volt tagja is. Lassan kiegyensúlyozódnak a kórusok, hangerőben és színben is rövidesen elérik az eredeti összetételű kórus színvonalát. Még egy-két jó szoprán bevonásával pedig ezt az egyelőre még gyengélkedő szólamot is meg lehet javítani.

Sűrűn váltakoznak a dallamok a kórus próbáin. Nagy repertoárjuk mellett új szovjet és román tömegdallalokkal, valamint a VIT-pályázat díjnyertes műveivel készülnek, a versenyen pedig Kodály: Kállai kettősén kívül egy orosz és egy román tömegdallal és egy klasszikussal: a Lully táncdallal vesznek részt.

Nemcsak a fülnek kellemes hallani, a szemnek is jóleső nézni ezt az együttest. Vidám, fiatal arccal, derűsen mosolygó szempárok figyelik a karmester minden mozdulatát és ha a szemlélő figyelmes, észreveszi, hogyan találkozik mindinkább gondolatuk, vágyuk, törekvésük, hogyan szelletek lassan a tökéletes összhang, a sikeres bukaresti szereplés egyik legfontosabb előfeltétele.

Színesen, gazdagon cseng a szívből fakadó sok úde, fiatal

hang. Nem csoda, ha a járókelők megállnak, összesereglenek, hallgatják az utódn...

★

Van azonban este, amikor nem szerez ilyen kellemes élvezetet a járókelők számára a kóruspróba. Egy-egy monoton dallam néha ötvenszer is felcsendül egymásután különböző fekvésekben. Ilyenkor dr. Székely Lászlóné énektanárképzős vezetésével hangpróba van, hangképzés és skálázás. Jól meg kell edzeni fület, hangot, hogy tulajdonosait tökéletesen uralkodjanak, úgy kezeljék, ahogy nekik — helyesebben a karvezetőnek tetszik.

Feszített a munkatempó. Egy este kivételével mind foglalt, de még a vasárnap sem csupán szórakozásból áll. Ilyenkor politikai képzésben részesülnek a kórustagok. A DISZ megyei bizottság tagjai tartanak számukra előadásokat a legfontosabb politikai kérdésekről, amiket aztán szemnáriumszerűen tárgyalnak meg. Nemcsak a színpadon, a privát életben is becsülettel helyt kell állni a világ ifjúságának soknyelvű képviselői között.

Az énekpróbák közben az elmúlt napok egyikén egy másértelmű próbán is átettek a kórus tagjai — ruhapróbán. Szép, egyforma ruhákat kapnak. Ezekben vonulnak majd fel a VIT különböző rendezvényein. A színpadi ruha problémája azonban még mindig nem oldódott meg. Kétségtelen, hogy a városi tanács most már több gondot fordít a kórusra, foglalkozik vele. Legutóbb póthitelt is megszávozott a kórus számára. Ilyen igyekezettel most már bizonyára a ruha-

problémát is sikerül megoldani és amikor Bukarestben színpadra lép a kórus, külsőségeiben is méltóképpen képviselheti majd nemcsak Debrecen, de az egész országot is.

A városi tanács és a DISZ fokozott segítségére azonban másban is szüksége van a kórusnak. A jelenlegi próbatérem nem alkalmas erre a célra. Csak összehúzófoltan férnek a teremben. Kicsi és ez könnyen megtévesztheti a kórust, különösen a hangerőt illetően és ha majd nagyobb teremben szerepelnek, megérik ennek a hatását.

Minden segítséget meg kell adni számukra, nem szabad elfelejteni, hogy hazánkat képviselik majd a világ soknemzetiségű ifjúságának képviselői előtt.

A kórus pedig dolgozzon feladatán még fokozottabb lelkesedéssel és elmélyültséggel. Dolgozó népünk bizalmát becsülettel, jó munkával, sikeres szerepléssel kell meghálálni.

Szorongó tégalommal és szeretettel várják a feladat teljesítését a kórus itthon maradó, korhatáron túli tagjai is, akik közül bizony sokan szörlődnek, nem akarják megérteni, hogy amiként fából vaskarikát nem lehet csinálni, ugyanúgy nem lehet 40 éves emberből sem 25 éves ifjút faragni. A kórus azonban őket is képviseli Bukaresztben, eredményeire büszkének lehetnek, hiszen eredményeikhez ők is sokban hozzájárultak, különösen ha segítik a kórus fiatalabb tagjait, tanítják, nevelik őket. Munkájuk így nagyban növelheti a kórus sikerét és így bizonyíthatják be, hogy valóban nem öncélian szeretik a művészetet.

hogyan félvéllyáltak a tegelőt, eleget asának való.

Árpátban

...ba. Jól fizet...ndolta volna...y a Hortobá...mászás árpa...a sziken...olyik a csép...ságban. Hét...cséplőgépe áll...több elvégze...plését.

begyűjtése

...aritást. So...hogyan a ka...gyűjtőhelyre...szénát. Ezek...k még most...szénabedási...Igy fordult...akarmánybol...csak 25 szá...bedását.

...y miatt a ko...y mert nem...olyik a köz...akarítása és...odott abba...sengén megv...Magyarhomo...szalakát tel...parasztnak a

...sef, Komádi.

Papp Péter

...urgonyát B...ánya. Meg...r learatta az...vid tényész.

címéért

...bonát ara...Papp Kál...zó parasztn...meg.

